

200 nieuwe proffen aan KU Leuven

De komende jaren zal de KU Leuven 200 nieuwe professoren aanwerven. In totaal komen er aan de Vlaamse universiteiten ongeveer 400 professoren bij. Rector Mark Waer: "We zullen les kunnen geven aan kleinere groepen."

JELLE MAMPAEY

De komende jaren krijgt de KU Leuven er ongeveer 200 nieuwe professoren bij op een totaal van 1.200. "De komende jaren zullen de aanwervingen stijgen," vertelt rector Mark Waer. "Het gevolg van de uitbreiding van het professorenkorps is dat we les kunnen geven aan kleinere groepen studenten. Nu staat een docent vaak voor een overvolle aula. Daarnaast zal het ook een oplossing zijn voor het probleem van promotoren die te veel thesisstudenten moeten begeleiden."

Het geld voor de nieuwe professoren komt van de Vlaamse regering en zal tussen de academiejaren 2013-2014 en 2023-2024 beschikbaar worden.

"Elk jaar krijgen we tien procent van dat bedrag," zegt Koenraad Debackere, de algemeen beheerder van de KU Leuven. "Maar wij hebben intern beslist met het budget van de universi-

teit een voorafname te nemen, waardoor we vroeger beginnen met aanwerven. Onze professoren staan immers onder druk."

Humane

Een groot deel van de nieuwe professoren zal naar de groep Humane Wetenschappen gaan. "Normaal gebeurt de verdeling van de middelen voor de helft op basis van onderwijsparameters, zoals studentenaantallen, en voor de helft op basis van onderzoeksparameters, zoals het aantal publicaties," zegt Waer. "Voor de verdeling van de 200 plaatsen voor het zelfstandig academisch personeel (ZAP) zullen we enkel rekening houden met onderwijsparameters, wat in het voordeel van Humane Wetenschappen is."

Voor de aanwerving van de nieuwe professoren zal de normale procedure gevolgd worden. Daarbij wordt een vacature uitgeschreven, waarbij iedereen met een relevant doctoraatsdiploma zich

kandidaat kan stellen. "Vaak gaat het om mensen die al actief zijn als postdoc of als professor aan een andere universiteit," aldus Waer.

Bon ton

Het geld voor die nieuwe aanwervingen wordt voorzien in het integratiedecreet dat in juli 2012 door het Vlaams parlement goedgekeurd werd. Het voorziet een groeipad van 42 miljoen euro gespreid over tien jaar. Dat is bestemd voor nieuwe professoren aan alle Vlaamse universiteiten. Het gaat om een vierhonderdtal

mee zal het totaal aantal professoren in Vlaanderen met maar liefst 38 procent toenemen." In de cijfers van het kabinet-Smet zijn ook nieuwe professoren aan de academische hogeschoolopleidingen meegerekend, vandaar het grotere aantal. Dat geld is nodig om onderzoekscapaciteit te creëren voor hogeschooldocenten die momenteel nog niet aan onderzoek doen.

Debackere is tevreden met de inspanning van de overheid. "Het is *bon ton* om negatief te doen. Men heeft nooit genoeg, terwijl er in de huidige econo-

"Het is bon ton om negatief te doen. Meer collega's zouden realiteitszin aan de dag moeten leggen"

KOEN DEBACKERE, ALGEMEEN BEHEERDER KU LEUVEN

professoren voor heel Vlaanderen.

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a): "De Vlaamse regering voorziet extra geld voor het aanwerven van 1.000 nieuwe professoren. Er is in totaal 100 miljoen euro voorzien voor de aanwerving van professoren. Daar-

mische omstandigheden meer middelen zijn voor het Vlaamse hoger onderwijs. Ik zou graag hebben dat meer collega's die realiteitszin aan de dag leggen. Iedereen wil altijd meer, terwijl het hoger onderwijs vandaag goed behandeld wordt."

Beeld

Wie vorige donderdag in Leuven was, kon er niet aan voorbij: er werd betoogd. Politieagenten uit het hele land waren er. Ze werden ondersteund door een waterkanon en een politiehelikopter. Onze fotografe Margot Hollevoet maakte de start van de NSV!-betooging mee.

ONDERWIJS

Kinediploma niet meer automatisch erkend in Nederland

4

ONDERZOEK

Instituut voor Sterrenkunde tast grenzen af

5

STUDENT

Nacht van het Examen afgelast

7

SOCIAAL

PVDA-voorzitter Peter Mertens

9

INTERNATIONAAL

Nobelprijswinnares Leymah Gbowee

10

CULTUUR

Afrika Filmfestival

12

veto+

24/7 het meest recente studentennieuws via veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Scherp

OPINIE

Splinter

Zoek de verschillen

Vrijdag begint *Participation Week*. Die week moet diversiteit aan de KU Leuven in de verf zetten. De slagzin luidt "it's all in the mix". Maar over welke mix gaat het hier eigenlijk?

Als "speciale" student kan u vandaag aanspraak maken op bepaalde faciliteiten die het studeerproces naar uw noden aanpast. Lichamelijke beperking? Concentratiestoornis? Of godbetert, topsporter? Gelieve uw studietraject en -voortgang zelf te bepalen. En zo hoort het. Maar wie of wat bepaalt of u het voorrecht hebt de titel "speciale student" te dragen? Dat gebeurt met een grote sociale vooringenomenheid en drang tot normalisatie van onze wereld. Geen weg tussen het normale en abnormale. Als u een beetje pech hebt, bent u normaal en valt u ten prooi aan de regelnevel van de KU Leuven. Cumulatieve studie-efficiëntie? Leerkrediet? Vakweigingen? Voorgenoemde systemen gelden ook voor mensen met een speciaal statuut, de omkadering zorgt er niettemin voor dat ze er minder snel mee te maken krijgen. Maar wees gerust, de universiteit, hogeschool en overheid doet dit enkel om u als student tegen uzelf te beschermen. Per slot van rekening weet u toch niet wat het beste is voor uzelf.

Het gelijkheidsbeginsel is een lovenswaardig idee. Mensen met een beperking moeten dezelfde kansen krijgen om te slagen in de studies en het leven als mensen zonder die beperkingen. Maar net door die groep te willen benoemen, holt het middel z'n doel voorbij.

Als topsporter kan men aanspraak maken op allerlei privileges als examen- en studiefaciliteiten. Maar wat maakt een passie en aanleg voor atletiek meer waard dan eenzelfde gedrevenheid voor theater maken of duiven melken? U moet maar net geluk hebben dat uw passie als legitiem excuus beschouwd wordt door de overheid en uw onderwijsinstelling. Hier zijn de gelijke kansen ver zoek.

Ook in de verscheidenheid tussen personen kunnen slechts enkele aspecten van verschil ingeroepen worden om die status van een beperking binnen te halen. Net zoals we sommige passies en bezigheden belangrijker achten, creëren we die zogenaamde "objectieve" pathologieën ook zelf als maatschappij. We kunnen nochtans niet op alle omstandigheden zomaar de vinger leggen. Toch pretenderen we daar wel toe in staat te zijn. Ziet u zich genoodzaakt even uit de welomschreven stroom van de studie-voortgang te stappen, dan noopt zich een bezoek aan de psychiater of specialist. Want wie anders kan op een objectieve manier bepalen wat de fysieke of mentale toestand van de student is? We hebben met andere woorden als student niet eens het recht om te bepalen hoe en wie we zijn of zelf onze situatie in te schatten. Wederom, hoe zat dat met die gelijke kansen?

Laten we ophouden met het uitreiken van "speciale" statuten met "speciale" faciliteiten aan "speciale" doelgroepen en beginnen met elke student de kansen te bieden die hij of zij verdient. Het anders maken van hen met toegekende faciliteiten werkt alleen maar averechts, voor iedereen. Het is ironisch dat de KU Leuven als ondersteunende partner van *Participation Week* in zijn denken en handelen "it's all in the difference" propageert.

NILS DE NEUBOURG

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

ScherpGesteld

FOTO'S: THOMAS THIELENS

Afgelopen donderdag was het weer betogingstijd. Onze fotograaf wandelde met gevaar voor lijf en leden mee met de linkse tegenbetoging, alwaar een zeshonderdtal kameraden met rode vlaggen zwaaiden.

GENTSE STUDENTEN KLAGEN ONDERFINANCIERING AAN

“Op sommige plaatsen regent het zelfs binnen”

De Gentse studentenraad klaagt de onderfinanciering van het hoger onderwijs aan. De studenten zullen op 28 maart een manifestatie houden. “We worden elk jaar armer,” zeggen ze.

JELLE MAMPAEY

De Gentse studentenraad (GSR) klaagt in een nota aan dat de budgetten voor het hoger onderwijs niet voldoende meegroeien met de stijging van de studentenaantallen. Bovendien is er door onderindexatie zelfs een relatieve daling van de middelen. “De UGent wordt dus steeds armer,” aldus de nota.

Volgens de nota veroorzaakt het gebrek aan financiering een daling in de diversiteit en maatschappelijke relevantie van het onderwijs. Het tekort aan personeel heeft volgens GSR ook minder zichtbare gevolgen, zoals een vermindering van de pedagogische omkadering van de studenten.

“Sommige studenten behalen daardoor niet het gewenste resultaat en kunnen hun capaciteiten niet ten volle benutten. Dat

Binnenregenen

Ook op het vlak van infrastructuur zijn er volgens GSR problemen: “Op verschillende plaatsen zijn er problemen met verwarming, ventilatie, geluidskwaliteit en de staat van de gebouwen. Op sommige plaatsen regent het zelfs binnen,” staat te lezen in de nota van GSR.

Jeroen Vanden Berghe, de logistiek beheerder van de UGent, beaamt dat: “Jaarlijks besteedt de overheid 28 miljoen euro aan onze infrastructuur. Om al onze gebouwen in goede staat te houden hebben we 41 miljoen per jaar nodig. Dan gaat het nog niet eens over uitbreidingen. Dat is een bijzonder problematische situatie. De grootste noden pakken we aan, voor de rest is het oplappen. Er zijn leslokalen waar we op infodagen voor ouders beter niet komen.”

Concurrentie

“Ik onderschrijf de nota van GSR,” aldus Vanden Berghe. “De stijging van onze middelen volgt de stijging van de index niet. In de periode 2008-2011 kregen de universiteiten 70 miljoen euro te weinig door onderindexatie en besparingen. We worden daardoor elk jaar armer. Met dezelfde middelen kunnen we elk jaar minder doen.”

Het financieringssysteem stimuleert bovendien de concurrentie tussen instellingen, zegt Vanden Berghe. “De taart kan maar in zo veel stukken verdeeld worden als er instellingen zijn. Je moet als instelling trachten zoveel mogelijk studenten te laten inschrijven en doorstromen, zoveel mogelijk doctoraten uit te reiken, zoveel mogelijk publicaties te halen om een zo groot mogelijk stuk van de taart te krijgen. De druk op onderzoekers is zo heel groot. Een pervers effect aan dit systeem is dat een instelling, hoewel ze groeit, een kleiner stuk van de taart kan krijgen als een andere instelling sterker gegroeid is.”

Persfoto: Hilde Christiaens

teem is dat een instelling, hoewel ze groeit, een kleiner stuk van de taart kan krijgen als een andere instelling sterker gegroeid is.”

“Er is wel een kliksysteem waardoor het totale budget stijgt als de totale studentenaantallen minstens 2 procent stijgen. Dat is een uniek en lovenswaardig me-

chanisme, maar de kliks die er de voorbije jaren zijn geweest, zijn grotendeels teniet gedaan door het niet of slechts deels indexeren en door het besparen op de enveloppe. De stijging die we hadden moeten krijgen door de kliks hebben we dus niet echt doorgerekend gekregen.”

“Jaarlijks besteedt de overheid 28 miljoen euro aan infrastructuur. We hebben 41 miljoen per jaar nodig”

JEROEN VANDEN BERGHE, LOGISTIEK BEHEERDER UGENT

Daardoor moet bespaard worden op het personeelskader, wat zich uit in vakken die verdwijnen. “Professoren die met emeritaat gaan, worden niet vervangen. Daardoor verdwijnen vakken,” zegt GSR-bestuurder Nele Van Parys. Ook het aantal uren labo bij farmaceutische wetenschappen is volgens GSR om budgettaire redenen gedaald.

zien we bijvoorbeeld in situaties waar één professor meer dan twintig thesisstudenten begeleidt, waardoor de slaagkansen van studenten dalen. Bovendien verklaart meer dan zestig procent van de professoren in een bevraging dat ze problemen ondervinden als ze les moeten geven aan groepen van meer dan honderd personen.”

Geen Hebreeuws meer aan UGent

De afstudeerrichting Hebraïstiek kan aan de UGent (Universiteit Gent) niet langer gevolgd worden. Er is immers niet genoeg geld voor een broodnodige extra docent. De studenten betreuren de beslissing.

JELLE MAMPAEY

Hebraïstiek wordt in Gent niet langer aangeboden. Sinds vorig academiejaar kan er niet meer ingeschreven worden. Studenten die al begonnen waren, kunnen hun opleiding afwerken. De afstudeerrichting werd jaarlijks door een vijftiental studenten gekozen.

Ann Heirman, opleidingsvoorzitter Oosterse talen en culturen: “De taal wordt niet meer aangeboden. Dat is een financiële beslissing. Er was maar één docent voor de hele afstudeerrichting. De faculteit geeft voorkeur aan minstens twee docenten per afstudeerrichting, maar er waren geen

middelen voor een tweede collega. Er is geen ruimte om iemand aan te werven zonder elders te schrappen. We begrijpen wel dat de voorkeur gegeven wordt aan twee docenten, één docent kan een domein moeilijk dragen.”

Jodendom

De cultuurvakken van de afstudeerrichting Hebraïstiek worden, in tegenstelling tot de taalvakken, nog wel aangeboden. Die twee vakken zullen gereduceerd worden tot één vak over het jodendom. “Dat vak zal zeker blijven bestaan tot het emeritaat (*pensioen, red.*) van de docent,” zegt Heirman. “We hopen dat het

ook nog daarna kan blijven bestaan.”

Sarah De Decker, de voorzitter van studentenraad StuArt: “Het is verschrikkelijk dat Hebraïstiek niet meer gevolgd kan worden. De UGent was de enige universiteit die de afstudeerrichting aanbood. We kunnen echter niet meer doen dan er de aandacht op vestigen.”

Afrika

Hebraïstiek is niet het enige slachtoffer van besparingen aan de Gentse faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Ook het vak Kunst van Afrika is bedreigd. De Decker: “We hebben actie gevoerd voor het behoud van dat vak, maar we krijgen het gevoel dat er niet veel kans is dat het blijft. Na wat gebeurd is met Hebraïstiek, houden we als studentenvertegenwoordigers ons hart vast voor vakken met weinig studenten.”

Marc Boone, de decaan van Letteren en Wijsbegeerte, benadrukt dat de besparingen niet opgelegd werden aan de faculteit: “Die maatregelen zijn een effect

periode van besparingen achter de rug. Op dit ogenblik zijn we uit de gevarenzone.” De faculteit bespaarde de afgelopen jaren vooral op doctoraatsplaatsen: “Sinds

“Dit is een financiële beslissing”

ANN HEIRMAN, OPLEIDINGSVERANTWOORDELIJKE

van genomen beleidskeuzes van de faculteit. Een beleid voeren impliceert nu eenmaal keuzes maken.”

Luc Draye, de decaan van de faculteit Letteren in Leuven: “Ik had nog niet gehoord van het verdwijnen van Hebraïstiek in Gent. Wij hebben geen schrappingenplannen. We hebben een

2008 hebben we geen doctoraatsstudenten meer aangeworven met eigen middelen. Doctoraatsplaatsen worden enkel nog met externe middelen gefinancierd.”

De KU Leuven biedt nog steeds Hebreeuwse taal- en cultuurvakken aan. Maar in tegenstelling tot in Gent, vallen die vakken onder de faculteit Theologie.

Onderwijs

Kinediploma niet langer automatisch erkend in Nederland

Sinds 1 februari is de procedure voor de erkenning van een Belgisch diploma kinesitherapie in Nederland veranderd. Afgestudeerde kinesitherapeuten worden niet langer rechtstreeks tot het beroep toegelaten.

JELLE MAMPAEY

Vanaf 1 februari moet een afgestudeerde kinesitherapeut met een Belgisch diploma een aanvraag indienen voor hij in Nederland aan de slag mag. Elke aanvraag wordt geval per geval beoordeeld door de Commissie Buitenslands Gediplomeerden Volksgezondheid. Die commissie kan bijkomende eisen stellen, zoals een extra stage.

“De oorzaak is een aanpassing in het programma van de Nederlandse opleiding,” zegt Rianne Peek van het CIBG. Dat is de organisatie die verantwoordelijk zijn voor de erkenning van zorgverleners in Nederland.

Sinds enige tijd kunnen patiënten rechtstreeks naar een Nederlandse fysiotherapeut, de Nederlandse term voor kinesitherapeut, zonder verwijzing van een arts, de zogenaamde directe toegang. “Daardoor zijn er verschillen ontstaan tussen de Belgische en de Nederlandse opleiding,” zegt Peek. “Zo is er in de Nederlandse opleiding veel meer aandacht voor diagnostiek gekomen.”

Pathologie

Filip Staes, de programmadirecteur revalidatiewetenschappen en kinesitherapie van de KU Leuven: “Onze opleiding heeft geen vragen gekregen in verband met de inhoud

van ons programma. Een van de belangrijke elementen bij directe toegang is wellicht dat kinesitherapeuten risico's moeten kunnen inschatten wanneer de arts als tussenpersoon verdwijnt. Risico-inschatting maakt ook integraal onderdeel uit van onze opleiding, uiteraard in een Belgische context.”

Staes: “De studenten worden ten gronde onderwezen in de bestaande gevaren of alarmtekens. Een voorbeeld daarvan is het risico op hartaandoeningen inschatten. Verder krijgen

.....

“In de Nederlandse opleiding is er meer aandacht voor diagnostiek”

.....

de studenten een degelijke vorming in pathologie, gedoceerd door specialisten van de faculteit Geneeskunde. Welke elementen men in Nederland dan daarbovenop als cruciaal be-

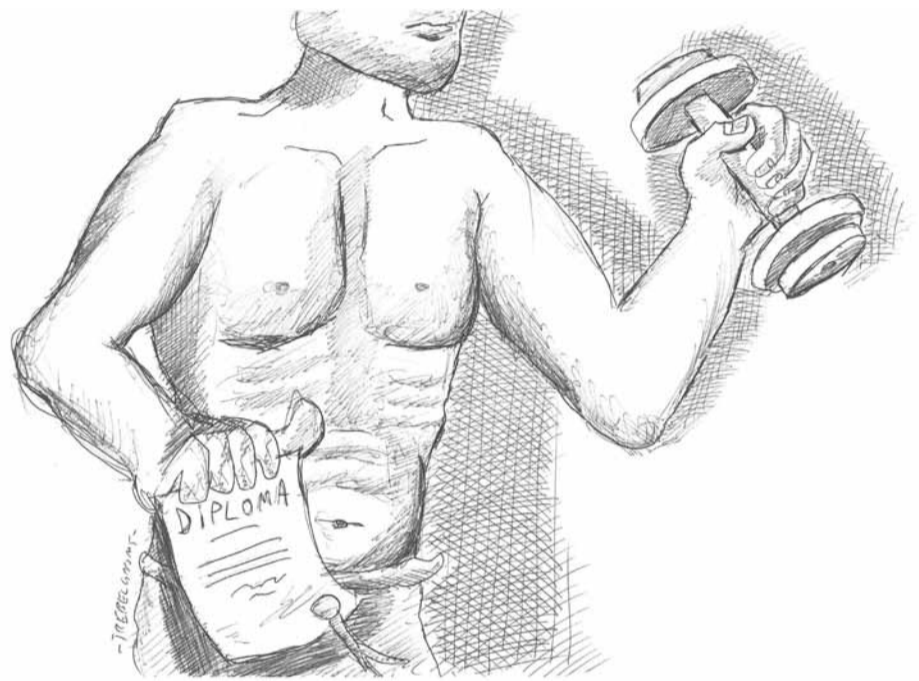
schouwt voor directe toegang, zullen we verder moeten bevragen. Tot op heden heb ik daarover nog geen duidelijke informatie gekregen.”

“Het moet duidelijk zijn dat we als Vlaamse opleiding geen recht hebben ons te mengen in de regelgeving voor erkenning van beroepskwalificaties in het buitenland,” voegt hij toe. “Nederland is wat meer bijzonder omdat er toch een behoorlijk aantal studenten uit Nederland onze Vlaamse basisopleidingen volgt, maar dat neemt niet weg dat elk land autonoom de geldende regels bepaalt.” Staes betreurt wel dat laatstejaarsstudenten pas op enkele maanden voor hun afstuderen deze informatie vernemen.

Europa

Volgens Europarlementslid Ivo Belet (CD&V) is de regelgeving in lijn met de Europese wetgeving: “De regelgeving stelt dat bewijzen van competenties en opleiding moeten worden voorgelegd aan de autoriteiten van het land van tewerkstelling. In Nederland gingen men tot voor kort verder en werden Belgische kinesitherapeuten wel automatisch erkend. Dat is uiteraard mogelijk en wordt ook aangemoedigd door de Europese Commissie.”

Voor sommige diploma's leggen de Europese regels wel een automatische erkenning op. Dat is bijvoorbeeld het geval voor artsen, apothekers en architecten.

HET MEMORANDUM VAN DE STUDENTEN

“Proactief stempel drukken op beleidsplannen”

Eens om de vier jaar kiest de universitaire gemeenschap een rector. Dit jaar gebeurt dat eind mei. Veto houdt je nauwgezet op de hoogte. Deze week kijken we naar de eisen van de studentenraad LOKO.

Rector

Verkiezingen

MARGOT HOLLEVOET

De Leuvense studentenraad LOKO bereidt zich voor op de rectorverkiezingen. Daarvoor stelden de studentenvertegenwoordigers een memorandum op. Een oplist van aandachtspunten die ze graag terug willen zien in de beleidsplannen van de rectorkandidaten.

Voorzitter Ruben Bruynooghe verduidelijkt: “De bedoeling van het memorandum is onze stempel drukken op de beleidsplannen van de rectorkandidaten. We willen als studentenraad proactief handelen en duidelijk onze stempel drukken op de onderwerpen die aan bod moeten komen, waar wij veel belang aan hechten.”

Opvallend in het memorandum zijn de punten waarin de relatie tussen het kabinet van Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) en het Leuvense stadsbestuur met de rector worden beschreven. “Als we

iets willen bereiken bij de stad, gaan we naar de universiteit,” zegt Bruynooghe. “Maar dat mag nog meer gebeuren en we moeten de universiteit daarin aansporen. Want zij zijn het die het voor de student moeten opnemen. Wij als studenten hebben eigenlijk een beperkt politiek gewicht.”

“Een rector moet ook zijn weg kennen in de politieke wereld. Hij moet het debat opentrekken en een voortrekkersrol spelen. We willen niet dat de universiteit de kat uit de boom kijkt, maar haar taak waarneemt binnen het maatschappelijk debat. Een rector moet een beetje een politiek beest zijn en weten hoe het daar draait.”

Niets wereldschokkends

Dat het elf pagina's tellende document verder niet veel markants bevat, beaamt Bruynooghe. “Maar het is wel breed gedragen. Als een kandidaat er verrassende punten in vindt, dan is er iets mis met de communicatie.”

Bij Medicapreses Frederik Deman weerklinkt wat teleurstelling: “Door het memorandum zo uitgebreid te maken, komen de prioriteiten er niet goed uit. Er is weinig

concreet uitgewerkt. Je weet niet welke antwoorden een kandidaat zal formuleren. We kunnen ze er niet op vastpinnen omdat we zelf geen concreet voorstel bieden. In de loop van de jaren zijn over sommige punten duidelijke meningen geformuleerd en die hadden perfect in het memorandum gepast.”

Mandatarissensausje

Het memorandum zou te weinig de mening van de gewone student bevatten. Bruynooghe stelt dat de tekst daar genoeg aandacht voor heeft. “Net zoals bij al onze andere standpunten, is de gewone student aangesproken via de kringen. Zij hebben de kans gehad om hun achterban te raadplegen. Je merkt aan de prioriteiten die we uitgekozen hebben dat de gewo-

teruggekoppeld naar de achterban, hoewel dat gevraagd was. Wij hebben dat wel gedaan. We vragen ons dan ook af of de bekommernissen van de gewone student wel genoeg aan bod komen. We hebben de indruk dat het memorandum een beetje overgoten is met een mandatarissensausje. De kringen zijn ook nauwelijks gecontacteerd in de voorbereiding. We hebben input kunnen geven nadat de tekst klaar was. En dan nog is er nauwelijks input geleverd. Terwijl wij wel merken dat er op een kringvergadering aan totaal andere dingen werd gedacht. Ik wil het proces van andere kringen niet maken, maar het blijft jammer.”

“Het is belangrijk dat de standpunten teruggekoppeld worden naar de studenten,”

.....

“Wij als studenten hebben eigenlijk een beperkt politiek gewicht”

.....

ne student belangrijk is. Een punt zoals Toledo staat prominent in het memorandum, omdat het iets heel tastbaars is voor de studenten, meer dan bijvoorbeeld het oriënteringsbeleid. Er is dus wel degelijk gepoogd om een memorandum op maat van studenten te maken.”

Daar is Deman het niet mee eens: “We vinden het heel jammer dat de tekst niet is

gaat Deman verder. “En dat is nu niet gebeurd. Studenten vragen niet noodzakelijk om meer inspraak, maar wel om meer inzicht, om meer transparantie. En dan is het jammer dat dat niet gebeurt. We zijn in de eerste plaats vertegenwoordigers van studenten, niet enkel bestuurders. Maar dat is natuurlijk een oud zeer.”

Onderzoek

INSTITUUT VOOR STERRENKUNDE

“Belangrijk voor ruimtevaart wereldwijd”

De verkenning van de grenzen van het heelal blijft de mens fascineren. Jaarlijks worden een aantal ruimtemissies gedaan, maar ook op de grond zijn er veel onderzoekers mee bezig. Pierre Royer, onderzoeker aan het Instituut voor Sterrenkunde in Leuven, licht toe wat die nu juist doen.

RUBEN VAN LENT

Waar houdt het Instituut voor Sterrenkunde zich eigenlijk mee bezig?

Pierre Royer: «Om te beginnen zijn er verschillende groepen die allemaal rond sterrenkunde werken. Zo zijn er heel wat mensen bezig met de evolutie van sterren en anderen met astrofysica. Astrofysica is het ontcijferen van bepaalde details van interne structuren in sterren. Onze groep is bezig met instrumentatie. Je kunt eigenlijk zeggen dat wij het hele instituut ondersteunen, want zonder instrumenten kun je geen wetenschappelijk onderzoek doen.»

Kan u een voorbeeld geven van zo'n instrumentatieproject waar jullie mee bezig zijn?

Royer: «Momenteel zijn we bezig met de Herscheltelescoop. Dat is een grotere versie van de Hubbletelescoop en ze is veel gevoeliger voor licht van lange golflengten. En dan is er ook nog de opvolger op de Hubble, de James Webbtelescoop. Die zal ongeveer zo groot zijn als een vrachtwagen en wordt in de ruimte ontplooid, omdat geen enkele raket die in zijn eentje kan meenemen. Deze projecten vragen uiteraard veel tijd. Per project ben je zo'n acht jaar bezig met de ontwikkeling en kalibratie, het instellen van het instrument. Daar komt dan nog eens twee jaar bij aan testen om

zeker te zijn dat er niets fout kan lopen in de ruimte.»

«Zo zie je dat we niet alleen aan dit instituut steun bieden, maar ook wereldwijd een grote hulp zijn. Dat we zo internationaal betrokken zijn is zeer goed voor het imago van België als onderzoeksland. Dankzij de voorbereidingen die wij doen, krijgen wij ook recht op telescopetijd (*de waarneemtijd van een telescoop wordt toegewezen aan astronomen via een proces waarin je moet bewijzen waarom jouw waarnemingsvoorstel beter is dan het andere, red.*), waardoor we zelf ook onderzoek kunnen doen. Dankzij onze implicatie in Herschel zijn er al honderden artikels geschreven waar België in vermeld wordt en het worden er alleen maar meer.»

Exoplaneten

Recent is ook een planeet in wording ontdekt. Die zou meer informatie kunnen geven over het ontstaan van planeten.

Royer: «Het ontstaan van planeten is een populair onderzoeksthema. De eerste exoplaneet (*planeet die draait rond een andere ster dan de zon, red.*) werd twintig jaar geleden ontdekt en sindsdien zijn er al zo'n zes- à zeventien ontdekt. De techniek staat dus steeds verder, maar er zijn nog steeds kleine planeetjes die niet kunnen ontdekt worden omdat de techniek nog niet ver genoeg staat. Ondertussen zijn er al heel veel ruimtemissies opgestart om

licht te werpen op het ontstaan van het heelal.»

Er wordt al jaren gezocht naar water op Mars. Elke keer worden wel indicaties gevonden dat water aanwezig is, maar nooit echt water. Zit daar een doorbraak aan te komen?

Royer: «Eigenlijk is water op Mars al ontdekt. De vraag is meer of het vloeibaar water is of ooit was. Een actueel onderzoeksthema is de atmosfeer van exoplaneten en dan vooral of we planeten gelijkaardig aan de aarde kunnen vinden.»

Recent waren er ook problemen met Curiosity, de Marsrover. De hoofdcomputer was uitgevallen en er moest overschakeld worden op een back-upcomputer. Dat zou eigenlijk toch niet mogen?

Royer: «Niemand wil dat natuurlijk. Maar de ruimteomgeving is niet echt vriendelijk voor elektro-

nische apparatuur, waardoor zulke dingen sneller kunnen gebeuren. Je moet er ook rekening mee houden dat een signaal sturen naar Mars drie kwartier duurt en dan moet je nog eens drie kwartier wachten tot er een signaal terugkeert. Het is dus onbegonnen werk om dat toestel van op de aarde te besturen. Daarom wordt van elk kritisch component een redundant unit (*back-up, red.*) voorzien voor wanneer dat gebeurt.»

Rondje rond Mars

Er is een nieuw bedrijf, Inspiration Mars, dat in 2018 een getrouwd koppel naar Mars wil sturen. Ze zouden niet op Mars zelf komen, maar er een rondje rond maken op 160 kilometer afstand. Vindt u dat een goed idee?

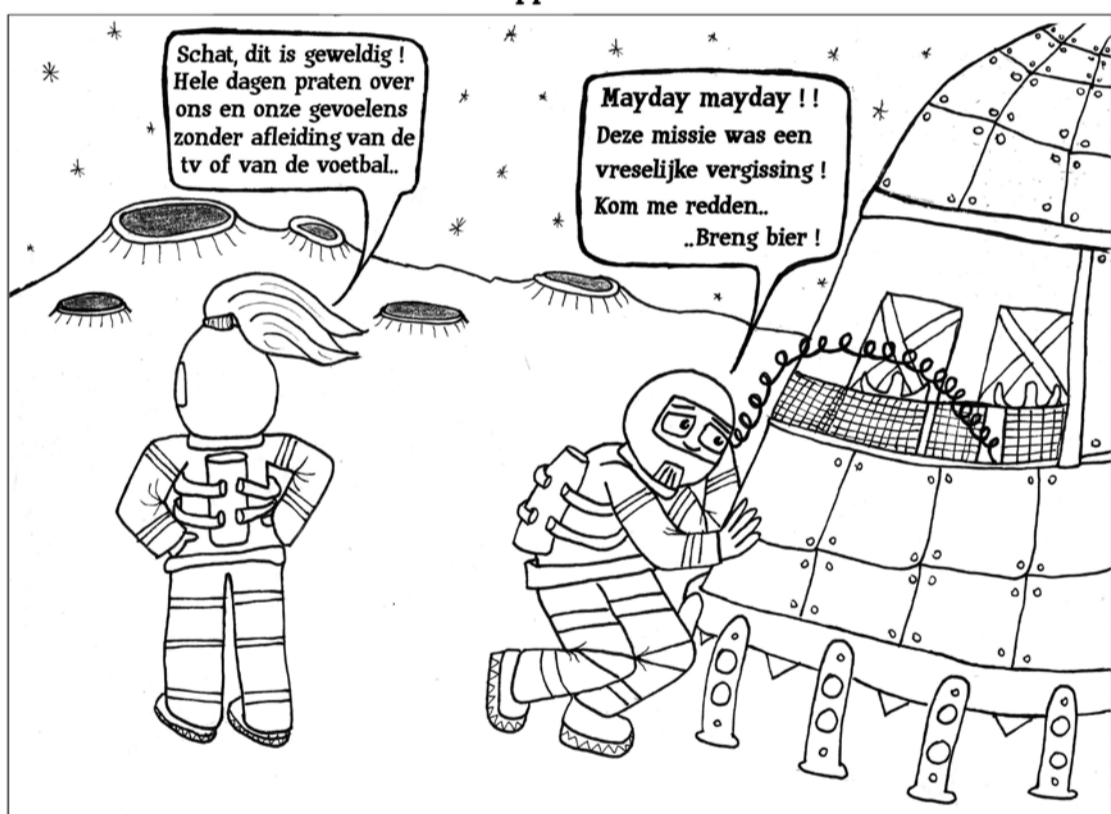
Royer: «Daar wist ik wist niets van, maar het verbaast me ten zeerste. Het probleem met naar Mars gaan is dat je je heel goed moet beschermen tegen radioactieve straling. Momen-

teel is het niet zeker of je naar de ruimte kan gaan zonder achteraf leukemie te krijgen. Los daarvan vraag ik me af met welk voertuig ze dit gaan doen. Als ze dat in 2018 willen doen, zou het toestel nu al ongeveer klaar moeten zijn. De Herschel was bijvoorbeeld klaar in 2007 en is pas gelanceerd in 2009 na verschillende testen. In vergelijking met een missie naar Mars is de Herschel relatief eenvoudig.»

U vindt het dus geen goed idee.

Royer: «Dat zeg ik niet, maar ik ben gewoon héél verbaasd dat ze dit al in 2018 willen doen. Momenteel is er al een zekere vorm van ruimtetoeisme. Privéfirma's bieden reizen aan waar je 100 kilometer in de ruimte gaat en terugkeert. Maar overschakelen op een rondje rond Mars, vind ik een beetje verregaand. We zullen beginnen met mensen naar de maan te sturen en dan zien we wel verder.»

- Het eerste koppel in de ruimte -

Karolien Favoreel

Student-onderzoekers stellen hun werk voor

LVSO, de Leuvense Vereniging voor Student-Onderzoekers, hield afgelopen woensdag haar jaarlijkse symposium op Gasthuisberg. Student-onderzoekers zijn studenten aan de Faculteit Geneeskunde die in hun vrije tijd aan onderzoek doen. De beste jonge onderzoekers mochten hun onderzoek voorstellen.

WOUTER GOUDESEUNE

Het statuut student-onderzoeker aan de Faculteit Geneeskunde zorgt voor een vaste onderkadering voor studenten geneeskunde, biomedische wetenschappen, tandheelkunde en seksuologie die aan onderzoek willen doen. De student-onderzoekers werken minstens twintig dagen in een academiejaar in een labo of klinische dienst. Hun onderzoek gebeurt bovenop hun normale studieprogramma en is goed voor een creditcontract van drie studiepunten. LVSO, opgericht in 2001, behartigt de belangen van de onderzoekers, wiens aantal gestegen is van 29 in 2006 naar 86 in 2012.

Jan Eggermont, de vicedecaan van de Faculteit Geneeskunde, puurde een aantal tips uit zijn eigen ervaring als student-

onderzoeker: «Als wetenschapper is het belangrijk om bescheiden te blijven, aangezien er vaak een grijze grens is tussen wat je weet en wat je niet weet. Een onderzoek begint bij het best door complexe vragen te reduceren tot simpele zaken die je kunt onderzoeken. Een cruciale eigenschap voor een goede onderzoeker is doorzettingsvermogen. Je wordt sowieso met ups en downs geconfronteerd. Zo heb ik zelf een heel jaar als student-onderzoeker aan een project gewerkt zonder resultaat. Dat is ontmoedigend, maar op zo'n moment moet je karakter tonen en doorblijven.»

Genomineerden

Er waren vijf genomineerde student-onderzoekers die hun onderzoek mochten voorstellen, twee teams van twee en nog

een meisje dat alleen een onderzoek heeft gedaan. Opvallend was dat vier van de vijf genomineerden tot het vrouwelijke geslacht behoorden. Kathia Dubron was de eerste die haar onderzoek mocht voorstellen: «Ik heb onderzocht of een bepaald polypeptide, een eiwitmolecule dat een manipuleerbare functie heeft, het onderscheid kan maken tussen gewone cellen en kankercellen. Het was mogelijk de eerste etappe in de ontwikkeling van een geneesmiddel. Ik heb wel wat geluk gehad, want het polypeptide kan

“Belangrijk bescheiden te blijven”

wel degelijk een onderscheid maken. Voor hetzelfde geld was dat niet zo.»

Alix Lambrecht en Jelle Verhoeven deden onderzoek naar de verwijding van de lichaamsslagader. «Een aneurysma is een verbreding in het vaatstelsel. We trachten te achterhalen

wat de oorzaak is van een te brede aorta. Op basis van een uitgebreide literatuurstudie hebben we een eigen hypothese geformuleerd. We wachten nu op de resultaten van de klinische trial (*wetenschappelijke onderzoeksmethode bij patiënten in het ziekenhuis, red.*) om te zien of onze hypothese correct is.»

Winnaars

De winnaars van de avond waren Zoë Pironet en Lisa Van Dyck. Ze werden door een jury uitgekozen omdat ze tijdens hun presentatie niet enkel aandacht besteedden aan hun onderzoeksresultaten, maar ook zelfkritisch waren. Zoë en Lisa lichten hun onderzoek toe: «Wij gingen na wat er gebeurt met de bijnier wanneer patiënten in kritieke toestand zijn. Dergelijke patiënten zijn zwaar ziek, wat een effect heeft op al hun organen. Bijniere produceren cortisol, dat is een hormoon dat de stress in een lichaam regelt, de druk als het ware die op een lichaam wordt gezet. We hebben vastgesteld dat mensen in kritieke toestand een te hoge cortisolwaarde hebben.»

Student

KU SPORT (2) | FRISBEE

“Frisbee met eigen logo zou cool zijn”

In KU Sport plaatst Veto de sportploegen van onze alma mater op het voorplan. Deze week de frisbee-ploeg. Frisbee: ooit uitgevonden door hippies, nu een populaire bezigheid in het stadspark onder de prille lenteson. En blijkbaar ook in competitie te spelen.

SIMON SCHREURS & FRANK
PIETERMAAT

Hoe werkt frisbee als teamsport?

Wieland Leen: «De bekendste vorm heet *ultimate frisbee* en wordt gespeeld op een grasveld. Twee teams, elk bestaande uit zeven spelers, proberen de *end zone* te bereiken om punten te scoren. Vergelijkbaar met rugby waar ook aan weerskanten van het veld zulke zones zijn. Een speler scoort door zich in deze zone te begeven en de frisbee te vangen. Per punt wisselen de teams ook van kant, hoofdzakelijk om het effect van wind te neutraliseren want een frisbee is daar nu eenmaal sterk onderhevig aan.»

Over welke kwaliteiten moet een goede frisbeespeler beschikken?

Wieland: «Frisbee is zowel een heel technische als heel tactische sport. De verschillende werptechnieken dien je goed te beheersen en voldoende te combineren. Een goed uithoudings- en sprintvermogen is ook vereist want frisbee spelen is constant bewegen. Het is heel vermoeiend. Spelinzicht is dan ook cruciaal om je energie te doseren. Naast het veld staan dubbel zoveel spelers en er wordt voortdurend gewisseld. Dat zegt voldoende.»

Johanna Maria: «*(knikt instemmend)* Zelf had ik het ook allemaal wat onderschat. Sommige vrienden nemen mij niet au sérieux als ik zeg dat frisbee een veeleisende sport is. Ze lachen het wat weg, waarop ik zeg dat ze maar eens moeten komen kijken hoe het er echt aan toe gaat. Het lachen zal hen snel vergaan! *(lacht)*»

Smijten

Is het dan wel voor iedereen toegankelijk?

Wieland: «Absoluut. Iedereen is welkom. We spelen gemengd, zoals frisbee ook traditioneel gespeeld wordt, al zijn er in hogere

competities uiteraard ook aparte mannen- en vrouwenploegen. De balans van ervaren spelers en beginners is bij ons relatief in evenwicht. Je leert hier veel nieuwe mensen kennen, ook veel niet-Belgen, want frisbee is erg in trek bij Erasmusstudenten. Des te leuker, want zij zijn altijd gemotiveerd, fair en sociaal. En ze brengen vaak veel ervaring mee.»

Johanna: «Wieland ontfermt zich over de nieuwe spelers. Hij doet dat echt goed en met veel geduld. Een training bestaat ook uit twee delen: een uur werpoefeningen en daarna een uur wedstrijd. Nieuwkomers worden dus niet meteen in een wedstrijd *gesmeten*.»

“Nieuwkomers niet meteen in wedstrijd smijten”

Loont die aanpak ook? Hebben jullie een grote instroom?

Wieland: «Ja, echt wel. We hoeven niet eens reclame te maken. Bij goed weer komen we gemakkelijk aan 25 à 30 man. 's Winters – ja, wij spelen het hele academiejaar door – is er de harde kern van ongeveer vijftien mensen. Het zou leuk zijn mochten we elke training met meer dan dertig personen zijn. Pas dan krijgen we van het sportsecretariaat een extra terrein en dat schept een pak meer mogelijkheden. Het niveau zou daardoor sowieso stijgen.»

Johanna: «Dat zou heel leuk zijn, zeker als je weet dat KUL-frisbee nog geen jaar bestaat. Ik heb het immers afgelopen zomer

pas opgericht. Het proefjaar draait voorlopig toch al goed en dat belooft veel voor de toekomst.»

Steunt de KU Leuven dat succes ook financieel?

Johanna: «Jazeker, wij hebben via Jetset *(een ultimate frisbeeclub uit het Leuvense,*

red.) een dertigtal frisbees kunnen bestellen. Frisbees zijn ongeveer even duur als voetballen; voor een goed exemplaar betaal je toch al snel 25 euro.»

Wieland: «Op termijn zouden we graag onze eigen frisbees laten maken met een eigen naam en logo. Dat zou echt cool zijn.»

Karlien Tanghe

Vlaggen, beats en een occasionele joint in betogingen

Afgelopen donderdagavond waren de straten van Leuven even een pak rustiger dan normaal. De reden was de aangekondigde betoging van de extreemrechtse studentenvereniging NSV! en de tegenbetoging van verschillende linkse organisaties, waaronder Comac, Actief Linkse Studenten (ALS) en Studenten tegen Rasicme (STeR). Een sfeerverslag.

WENNIE WAEIJEN

NSV! verzamelt voor aanvang van hun mars op het Hooverplein. Wachtend in de regen op leden uit andere steden en sympathisanten, zetten de Leuvense NSV!-ers alvast hun petjes op, doen ze hun linten om en laten ze hier en daar een gele vlag wapperen. “We verwachten 300 tot 400 man,” zegt Dennis Bels, de voorzitter van NSV! Leuven. “We vragen iedereen ervoor te zorgen dat de betoging rustig zal verlopen. Wat er na de betoging gebeurt, weet ik natuurlijk niet. Liefst gewoon met z’n allen op café gaan zitten en niets zots doen.”

Dan arriveren er vier bussen met leden uit Antwerpen en Gent en andere sympathisanten, waaronder zelfs een paar leden van het Waalse Nation, dat ijvert voor de Waalse zaak.

Als de groep compleet is, krijgen de mannen en de zeldzame vrouwen van Voorpost, de ordetroepen van NSV!, nog een aantal

aanwijzingen over hun taak van de avond. “Zijn er incidenten, dan grijp je in. Daarna ga je direct terug in positie,” roept hun voorzitter door een megafoon.

De NSV!-betogers staan in het gareel, in uniform en met de vaandels hoog in de lucht

“De Europese vlag wordt op de grond gelegd en de NSV!-ers stampen er allemaal demonstratief overheen”

wordt er een lied ingezet: “Wij staan paraat, trouw tot de dood.” De Europese vlag wordt op de grond gelegd, en de NSV!-ers stampen er allemaal demonstratief overheen, op weg voor de Vlaamse zaak en tegen de EU, want “dat is toch een lege doos”.

Komisch

De Leuvense politie is enorm goed voorbereid. Met meer dan vijfhonderd agenten

op de been en twee strategisch gescheiden parcours wil ze voorkomen dat de betogingen dit jaar uit de hand zullen lopen. Al de maatregelen leveren wel een komisch beeld op: bijna meer agenten dan betogers aan het begin van de avond op het Hooverplein.

Aan de linkse zijde heeft de politie het iets drukker. Daar worden al voor de tegenbetoging van start gaat op het Martelarenplein drie mensen opgepakt – twee met kasseien in hun rugzak en een met een stok. Daarnaast heeft de tegenbetoging sim-

-vrouwen. “Jobs! Geen racisme!” is de weerschallende slogan van Blokbuster. “Vlaams Blok, rot op! NSV!, weg ermee!” lijkt ook goed aan te slaan. En natuurlijk “Anti fascisme! Anti fascisme!”

Na ongeveer anderhalf uur stappen over hun parcours eindigt de tegenbetoging op het Sint Jacobsplein en keert NSV! terug op het Hooverplein. Een NSV!-voorman geeft een speech over Europa. De tegenbetoging splitst zich op en luistert naar verschillende toespraken en liedjes. Oud-Comacvoorzitter Benjamin Pestieau zegt dat zijn geleding zich na de toespraken vrij snel zal ontbinden. “Dat komt hopelijk de rust ten goede,” aldus Pestieau. En hij krijgt gelijk: zowel bij NSV! als bij de tegenbetoging druppelt iedereen langzaam af na de toespraken, naar huis of naar het café voor een evaluatie van de avond.

De politie houdt het uur daarna de grote straten die naar de Oude Markt leiden voor alle zekerheid nog goed in de gaten, maar besluit dan ook de avond af te sluiten. Zij hebben hun taak goed gedaan. De Leuvenaren zagen veilig vanachter hun ramen twee marcherende partijen passeren. Beiden hebben hun standpunt verkondigd en naar zichzelf geluisterd. Kortom, een vreemde avond zonder confrontaties.

pelweg ook veel meer mensen weten op te trommelen: zo’n 700 man van verschillende linkse organisaties en sympathisanten. De rode vlaggen en jassen tekenen de stoet, hoewel ook baarden, dreadlocks en jointjes goed vertegenwoordigd zijn. Ze maken er een feestje van.

Vanaf vrachtwagens knallen vrolijke reggaebeats en worden de gelederen toegeroepen door verschillende voormannen en

Student

LOPEN KRINGOORLOGEN UIT DE HAND?

VTK metselt Apolloon-fakbar dicht

Diefstal, spionage, revanche en een ezeltje. Al decennia lang voeren de Leuvense studentenkringen een oorlog zonder einde. Uw verslaggevers betraden het front en schetsen de laatste verwickelingen.

LISE DEBEUF EN OLIVIER SCHUERMANS

VTK vs. Apolloon

Al enkele maanden worden de fakbars in de Tiensestraat geteisterd door een werf voor hun deuren. Die had zich vorige week uitgebreid naar de Sportzak, de fakbar van Apolloon op de ring. Toen metselden de *Half-timers* van VTK er voor de ingang een muur onder het motto "Zakken zonder inhoud, laat men beter dicht". Dat deden ze als zoete wraak op een eerdere, ludieke actie van Apolloon begin dit jaar. Zij hadden namelijk de bestelwagen van VTK ondergeplakt met posters van hun eigen openings-

"Wij zijn vriendjes met iedereen!"

TD. Rien Hoeyberghs, de preses van VTK, benadrukt niet echt op zijn hoede te zijn nu, al verwacht hij revanche. Hun schild hangt alvast stevig aan de muur van het Elixir.

Medica vs. LBK

Wraak en afpersing zijn kernelementen in de strijd tussen Medica en LBK. Vorig semester, in een periode van détente op *Plan Sjarel* (een verbroederingsfeestje tussen de Leuvense presidia) namen enkele presidiumleden van Medica het opgezette ezeltje van LBK al dansend mee naar Doc's Bar. Toen Frederik Deman, de preses van Medica, hierachter kwam, besloot hij het gegijzelde dier niet zomaar terug te geven. Met een filmpje in Al Qaeda-stijl eiste het presidium losgeld in de vorm van twee bakken Duvel. LBK was echter niet onder de indruk en miste het ding zelfs niet, aldus Lennart Hermans, de preses van LBK.

De strijd woedde verder: LBK wist binnen te dringen in Doc's, het goed beschutte Medicakamp, waarvan toen spijtig genoeg net een deur openstond, zodat men

het schild gemakkelijk kon ontvreemden. Als wraak probeerde Medica daarop de voordeur van LBK te stelen. Die actie mislukte, waarop men toch losgeld betaalde om het schild terug in eigen handen te krijgen onder de vorm van twee vaten bier. LBK kwam er echter niet zo licht vanaf: een van de vaten bleek vervallen. Frederik beweert dat er momenteel geen plannen zijn, "maar er kan onverwachts altijd iets gebeuren".

Wina + Bios

Recenter liep het bijna uit de hand tussen Wina en Bios. Na een cantus wandelde Wina-preses Oliver Lauwers met het kringchild over de Grote Markt. Plots trok een onbekende jongen met het nodige geduw en getrek het schild uit Olivers

handen. De dag nadien maakte de dief een kapitale fout door een foto van zichzelf met het schild op Facebook te plaatsen. Het presidium van Bios schoot Wina daarop meteen te hulp. Ze wisten om wie het ging, gaven alle contactinformatie vrij en na wat dreigen werd het schild terugbezorgd. Wina zint niet op wraak, zeker omdat het om een persoon ging die op z'n eentje handelde.

Grens

Door dit voorval rijst de vraag waar de grens ligt tussen een speelse actie of een uit de hand gelopen studentengrap. Daarover bestaat echter unanimitie bij de verschillende kringen. Oliver ziet dit fenomeen als ludieke concurrentie tussen de kringen. "Elke kring wil tonen dat zij de besten zijn en dat doen ze door op studentikoze evenementen als een cantus symbolen mee te stelen. Mij om 3 uur 's nachts overvallen op straat zou echter eens kunnen resulteren in een gevaarlijke situatie." Ook voor VTK-preses Rien Hoeyberghs zijn er grenzen: ergens binnenbreken is voor hem een brug te ver.

Wanneer die grens toch overschreden wordt, halen de kringen er soms politie bij. Vaak wordt dan geprobeerd de klacht te seponeren als studentengrap, maar als het uit de hand loopt, hangt er mogelijk een boete aan vast. Meestal vermijdt men dat echter en probeert het in der minne te

"Zakken zonder inhoud, laat men beter dicht"

regelen. De kringen komen al bij al enorm goed overeen. Zo organiseren LBK en Medica elk jaar samen Bloedserieus. "Wij zijn vriendjes met iedereen," aldus Frederik Deman. Dat statement geldt voor bijna elke kring in het Leuvense, maar capitulatie is de volgende jaren nog niet in zicht!

VTK metselde een muurtje aan de ingang van De Sportzak, de fakbar van Apolloon.

Nacht van het Examen afgelast door sponsorprobleem

De Nacht van het Examen gaat dit jaar niet door omdat de organisator de sponsoring niet rond krijgt. Mogelijk komt er later dit jaar een volledig nieuw evenement.

JENS CARDINAELS EN PIETER HIELE

De Nacht van het Examen, een quiz die georganiseerd wordt door de krant *De Standaard*, gaat in 2013 voor het eerst in dertien jaar niet door. "De financiering is niet rond geraakt. De crisis speelt ons parten," zegt Emmanuel Naert, de marketingmanager van *De Standaard*.

De sponsoring is essentieel. "Het is niet goedkoop om 4.500 studenten vier uur lang in tien filmzalen in drie steden te entertainen," merkt Naert op. "Het evenement volledig zelf bekostigen zou de andere initiatieven van onze dienst marketing in gevaar brengen."

Vorig jaar werd het evenement gesponsord door de bioscoopketen Kinopolis, Antwerp Management School, Axa Bank, de autobouwer Seat en de sportretailer Decathlon. De drie laatsten hebben beslist om

dit jaar niet meer te sponsoren. Vanaf dit jaar moeten de verschillende vestigingen van Decathlon zelf beslissen welke lokale initiatieven ze steunen, reageert Marc Rysenaer van Decathlon kort via e-mail. Een uitgebreidere telefonisch reactie wou hij niet geven.

Organisator krijgt sponsoring niet rond, maar wil nieuw evenement organiseren

Bij Seat klinkt het dat de prioriteit voor dit jaar ligt bij de lanceringen van nieuwe modellen. "De doelgroep van studenten blijft erg interessant voor ons," vertelt Gaetan de Borman van Seat Import. "Maar voor onze nieuwe modellen wensen we een

brede doelgroep te bereiken waardoor we beslist hebben om dit jaar niet meer verder te gaan met de Nacht van het Examen."

Ook Axa Bank vindt de Nacht van het Examen niet interessant genoeg meer. "Dit jaar zetten we in op de vergrijzing en de klimaatverandering," aldus woordvoester Alexandra Allaey. "Maar studenten blijven een belangrijke doelgroep voor ons."

De bioscoopketen Kinopolis en de Antwerp Management School wilden dit jaar wel sponsoren. "We vinden het jammer

red.). Daarom wilden we het evenement ook dit jaar graag bij ons onderbrengen."

Nieuw evenement

De Standaard plant een nieuw evenement gericht op studenten, aldus Emmanuel Naert. "Het zal een andere naam krijgen, maar kennis zal opnieuw centraal staan. We willen het evenement nog in 2013 organiseren, maar de timing is ondergeschikt aan de kwaliteit."

Anja Tys van de Antwerp Management School reageert enthousiast. "We zijn nog niet gecontacteerd, maar als de doelgroep en het project interessant zijn, willen we meedoen. We hebben een goede band met *De Standaard*, onze vaste mediapartner."

Ook Kinopolis toont interesse om het nieuwe project te ondersteunen. "We hopen dat we mogen meedoen," zegt Dassonville enthousiast. "We hebben er het volste vertrouwen in dat het goedkomt. Op eigen houtje zullen we niets organiseren, want de samenwerking met *De Standaard* is altijd zeer goed verlopen."

Sociaal

DUURZAME VOEDING AAN KHLEUVEN

“Geen ver-van-mijn-bedissue meer”

KHLeuven is een project gestart in samenwerking met Vredeseilanden en cateringdienst Horeservi om gedurende twee academiejaren duurzame voeding aan te bieden in haar studentenrestaurants.

FEMKE BERTSCHÉ

Op maandag 11 maart zal de KHLeuven officieel het project duurzame catering toelichten, maar wat is duurzame voeding nu juist? Anne Martens, verantwoordelijke Duurzame Catering bij Vredeseilanden: “Wij definiëren duurzame voeding aan de hand van zeven vuistregels, waaronder bijvoorbeeld vleesver-

de rest trachten we te werken met seizoensgebonden menucyclussen en zullen er fairtradeproducten in automaten aangeboden worden. Ook zullen we bekijken hoe we de verpakkingsmaterialen kunnen vervangen door duurzame alternatieven en zullen we proberen de studenten de juiste sorteergewoonten bij te brengen.” De vraag naar meer aandacht voor duurzaamheid en in het

duurzaam zijn. “Alles duurzaam aanbieden zou onmogelijk zijn,” aldus Wouters. “Er moet nog steeds rekening gehouden worden met de kostprijs, zowel voor de student als voor de school. Een product is ook nooit 100 procent duurzaam. We proberen vooral een evenwicht te vinden tussen duurzame en minder duurzame producten.”

De gebruikelijke producten zullen ook nog steeds worden aangeboden. Wouters: “Het is moeilijk om alles wat niet duurzaam is te verbannen. Naast duurzaamheid zijn er andere belangrijke aspecten, zoals gezondheid en juiste voedingswaarden.”

Vredeseilanden werkt niet alleen samen met KHLeuven voor dit project, maar ook aan Universiteit Antwerpen en Hogeschool Gent loopt een soortgelijk verduurzamingsproject. “Het is een parallelproject dat we ongeveer tegelijkertijd in de drie scholen aanbieden,” vertelt Martens. “De vraag naar duurzame catering komt niet enkel van studenten en de scholen, maar we krijgen vragen van overal en over alle provincies heen.”

Trend

Vredeseilanden hoopt het thema dichterbij de student te brengen. “Voeding is een zeer toegankelijk en alledaags onderwerp,” volgens Martens. “Op deze manier zal de problematiek misschien niet meer een ver-van-mijn-bed-issue zijn. Het is voor ons interessant dat we jonge mensen ervan bewust kunnen maken dat wat in hun bord terecht komt, niet steeds een evidente weg heeft afgelegd en dat voedsel toch wel een derde van onze ecologische voetafdruk uitmaakt. Dat kan ook een invloed

hebben in hun toekomstige job en in hun latere leven.”

“Tijdens een traject worden stapsgewijze veranderingen doorgevoerd, steeds op maat van de grootkeuken en in lijn met de visie van de organisatie. Alles ineens veranderen kan niet. Het is de bedoeling om groot te blijven denken en stap voor stap kleine dingen te doen.”

Het is niet alleen bij de studenten van de KHLeuven dat

duurzaamheid hoog op de agenda staat, het is een steeds vaker voorkomende trend. Dat merken ze ook bij Vredeseilanden. Martens: “Mensen zijn er absoluut meer mee bezig. De vraag komt niet enkel van studenten, maar ook van overheden, bedrijven en allerlei actoren. Ze zijn ook zeker met het luik voeding bezig, dat merken we uit verschillende aanvragen van restaurants.”

“Alles duurzaam aanbieden zou onmogelijk zijn, een product is ook nooit 100 procent duurzaam”

MACHTELD WOUTERS VAN HORESERVI CATERING

mindering, lokale en seizoensgebonden producten, fairtradeproducten en afvalvermindering.”

Samen met KHLeuven Studentenservice en Vredeseilanden zal Horeservi Catering die vuistregels in de praktijk omzetten. Machteld Wouters van Horeservi: “We zullen ten eerste meer vegetarische maaltijden invoeren. Sinds 18 februari hebben we al Donderdag Veggiedag geïntroduceerd aan de KHLeuven. Voor

bijzonder duurzame voeding bij de KHLeuven kwam van de studenten zelf. Martens: “Zij hadden opgepikt dat er elders duurzame voeding werd aangeboden en kwamen met de vraag of de KHLeuven Studentenservice daar ook niet meer aandacht aan kon besteden.”

100 procent

Niet alles wat in de catering-service aangeboden wordt, zal

Het verleden en de toekomst van de NSV!

Afgelopen donderdag marcheerden de leden van de Nationalistische Studentenvereniging (NSV!) weer door de Leuvense straten. Reden genoeg voor verzameld links om zijn achterban te mobiliseren. Maar wat is dat eigenlijk voor een beestje, de NSV? En vanwaar de voorliefde voor jaarlijkse betogingen?

SAM RIJNDERS EN NILS DE NEUBOURG

Toen de radicale vleugel zich in 1976 afsplitste van het Antwerpse en conservatieve Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) ontstond de NSV. Dat manifesteert vanaf 1985 jaarlijks in een Vlaamse studentenstad. Al begon die traditie veel vroeger, legt historicus Mark Derez uit. “De extreem-rechtse Vlaamse Militantenorde (VMO), ook uit Antwerpen, hield in 1975 een optocht in Leuven. Ze werden verwelkomd met straatstenen door linkse activisten, die de klassenstrijd letterlijk namen. Sindsdien was er jaarlijks zo’n optocht in het begin van het academiejaar.”

“Leuven was in de jaren ’70 het “Rode Leuven”. Links had een monopolie bij de politiek bewuste studenten. Antwerpen kende een meer Vlaamse en conservatieve tot reactionaire traditie. De NSV! en haar voorgangers manifesteerden dan ook in het

hol van de leeuw.” Provocatieve folklore, al konden de manifestaties stevig ontsporen.

Het decennium daarna nam de polarisatie enkel toe. “Sinds de late jaren ’70 groeide rechts als tegenkracht, daarvoor was zowat elke Leuvense student links,” gaat Derez verder. Rechtse organisaties als de NSV! eisen dan ook hun deel van de koek op. Wanneer de Leuvense Algemene Studentenraad

“Een nieuwe generatie moet niet de misstappen uit een ver verleden als hypotheek meesleuren”

POLITICOLOOG BART MADDENS

(ASR) subsidies weigert aan de NSV! bestormt het de gebouwen van ASR. Een linkse student loopt een open beenbreuk op, volgens verschillende ooggetuigen dankzij NSV!-preses Jürgen Ceder (vroeger Vlaams Belang, nu N-VA).

Marginalisering

Barricades en open beenbreuken. In vergelijking met de halfslachtige betogingen die Leuven donderdag doorkruisten, klinken ze als mythes uit een berucht verleden. Volgens politoloog Marc Hooghe is de NSV! vandaag dan ook gemarginaliseerd. “Ze krijgen misschien veel media- en politie-aandacht voor hun betogingen, waarvoor ze bussen vanuit heel Vlaanderen inleggen. Maar hun hoogdagen zijn voorbij, net als die van het Vlaams Belang. Conservatieve nationalistenv zitten nu elders. Links zou de NSV! beter negeren.”

In die hoogdagen was de vereniging een hofleverancier voor politiek personeel. Niet

toekomstige rechtse politici onder de NSV! bevinden. “Al maken de NSV! en partijen als het Vlaams Belang natuurlijk deel uit van het informele netwerk dat de Vlaamse beweging is, formele banden zijn er naar mijn weten niet.”

Smörgåsbord-ideologie

Waar de NSV! precies in gelooft, is misschien de moeilijkste vraag. Een rare mix volgens Hooghe. “Je hebt een sterk nationalisme en corporatisme, al kan je ze moeilijk fascistisch noemen. Ze zijn verstandig om zulke uitspraken niet *en plein public* te doen, ook al spelen ze daarmee.” Van racisme zal je dan ook moeilijk bewijsmateriaal vinden. Juist omdat de vereniging de grenzen van het systeem aftast, weet de universiteit niet goed wat ermee te doen volgens Hooghe.

Ook Maddens kan geen uitsluitel geven. “Elk jaar komt een nieuwe generatie met nieuwe ideeën aan de macht. Juist daarom moeten we mild zijn voor studentenverenigingen, zowel links als rechts. Een nieuwe generatie moet niet de misstappen uit een ver verleden als hypotheek meesleuren. We moeten toch ook niet *Veto* veroordelen, op basis van wat in het verleden eventueel is misgelopen door een vorige generatie redacteurs.”

alleen Jürgen Ceder, ook Filip Dewinter (Vlaams Belang) en Kim Van Cauteren (voormalig Jong N-VA-voorzitter) waren vroeger lid. Volgens Bart Maddens, politoloog en actief binnen de Vlaamse beweging, is het onmogelijk te zeggen of er zich ook nu

Sociaal

INTERVIEW PVDA-VOORZITTER PETER MERTENS

“Verbitterdheid is beste voedingsbodem voor extreemrechts”

Peter Mertens, de voorzitter van de Partij van de Arbeid (PVDA) wil een socialer Europa. Bovendien ziet hij grote uitdagingen in Antwerpen. Als tegenkracht wil hij zich blijven verzetten tegen het marktgericht consensusdenken.

JENS CARDINAELS EN PHILIP GALLASZ

“Ik aanvaard de sociale toestand van onze maatschappij niet,” antwoord Mertens op de vraag naar zijn drijfveer. “Tegenkrachten zijn nodig en nieuwe ideeën vragen tijd. Als je ze censureert bij de bron, gaat alles zijn gewone gang.”

Wat verontwaardigt u het meest aan Europa?

Peter Mertens: «Het is problematisch dat Europa al vanaf het begin een concurrentieproject is. Vier vrijheden zijn heilig gemaakt: vrijheid van verkeer, kapitaal, goederen en diensten en arbeidskrachten.»

«Hoe meer men Europa aan de markt geeft, hoe meer men de democratie opoffert. Mensen herkennen zich niet in hun volksvertegenwoordigers. Het echte democratische deficit van Europa is dat veel mensen vinden dat ze over essentiële dingen in hun leven niets te zeggen hebben. Het nieuws wordt ons maar meegedeeld: “De regering heeft beslist dat we twee jaar langer zullen moeten werken.”»

Dat wordt beslist door mensen die verkozen zijn. Geloof u niet in volksvertegenwoordiging?

Mertens: «Je kunt democratie niet beperken tot alle rechten afstaan. Volksvertegenwoordigers horen erbij, maar over grote beslissingen moet er meer inspraak zijn.»

“De wereld kan een tweede bankencrisis niet aan”

Bent u voor referenda?

Mertens: «Referenda zijn niet altijd de beste keuze. Vaak zijn ze een opbod van het ene populisme tegen het andere. Vaak wint degene met de best gefinancierde campagne. Stel dat er een referendum is over dringende medische hulp voor mensen zonder papieren, dan zou de meerderheid tegen stemmen. Terwijl medische hulp een grondrecht is volgens de Verenigde Naties.»

«Ik stel het volgende voor. Als de regering een begroting opmaakt, moet daar een debat over komen. Dat kan door ze voor te leggen in

gemeenteraden of door digitale raadplegingen te organiseren.»

Bent u pro Europa?

Mertens: «Ja, maar ik ben ook pro Schelde en pro Noordzee (lacht). Het is absurd om tegen Europa te zijn. Maar we moeten evolueren naar een Europa van samenwerking en solidariteit.»

Marktgericht denken

Onlangs werden de regels rond de bonussen voor bankiers verstrengd. Is dat een stap in de goede richting?

Mertens: «Als ik in het Europees Parlement zou zitten, zou ik ervoor stemmen. Maar het is niet het antwoord dat overeenkomt met de ernst van de crisis. Er is een buffer tegen nieuwe rampen, maar de toestand van de banken blijft labiel. De private banken blijven een gevaar. Velen zijn *too big to fail*. Als er met hen iets gebeurt, kan er een tweede catastrofe komen en die kan de wereld niet aan.»

«Ik mis een discussie over de rol van de banken in onze samenleving. Ik wil een publieke bank in Europa die als enige op staatsgaranties kan rekenen, naast private banken op eigen risico. Nu hebben we geen van beide: de grootbanken, die groter zijn geworden tijdens de crisis, maken opnieuw grote winsten, die naar de aandeelhouders gaan. Terwijl de belastingbetaler moet opdraaien voor de problemen.»

Waarom is er geen debat?

Mertens: «Er is een grote consensus om alleen maar marktgericht te denken. Dat merk je aan de media en de politiek. Maar grote maatschappelijke veranderingen komen er niet door politieke debatten, maar door de onderstroom. Het is niet de politiek die ervoor gezorgd heeft dat we nu betaald verlof kennen en geen kinderarbeid meer tolereren.»

Tijdens de gemeenteraadsverkiezingen verrasten jullie in Antwerpen. Hoe bevalt het jullie daar?

Mertens: «We zijn ons volop aan het organiseren. De verwachtingen zijn hoog en dat zorgt voor druk. Wat belangrijk is, is dat Bart De Wever staat voor een confrontatiepolitiek. Dat speelt hij uit op een slimme manier. Hij polariseert rond de inschrijvingstaks voor mensen zonder papieren, rond regenboog-T-shirts, noem maar op. Daardoor is de Antwerpse politiek zeer gespannen.»

Wat moet er veranderen in de volkswijken van Antwerpen?

Mertens: «De mensen moeten een toekomstperspectief krijgen. In Borgerhout is er op sommige plaatsen vijftig procent jongerenwerkloosheid.

Nick De Gregorio

Peter Mertens: “Het motto van de sp.a is: “Zonder ons is het slechter”. Wie daarmee geconfronteerd wordt, stemt voor Vlaams Belang, N-VA of PVDA. Ofwel raken ze totaal verbitterd.”

Daardoor is het een sociaal kruisvat. Bovendien is er discriminatie op de huizenmarkt. Daarnaast leven er in de volkswijken oude Antwerpenaren, die niet het geld hadden om weg te trekken. De volkswijken zijn een mix van heel kwetsbare mensen.»

Slagen partijen zoals sp.a en Groen er niet in om hen te vertegenwoordigen?

Mertens: «Sp.a heeft de keuze gemaakt om zijn engagement wat dat betreft af te bouwen. Hun motto is: “Zonder ons is het nog veel erger”. Dat is zo, maar het getuigt niet van een emancipatorisch project. Kiezers die daarmee worden geconfronteerd, kiezen voor de N-VA, het Vlaams Belang of de PVDA. Ofwel raken ze totaal verbitterd.»

Humanitaire crisis

Vorige week overleed Stéphane Hessel, wiens ideeën de indignados inspireerden. Welke invloed had hij op u?

Mertens: «Ik heb zijn twee boekjes gelezen. Ik vind het indrukwekkend dat iemand zijn leven lang consequent blijft en nooit zijn engagement verkoopt voor een paar stuivers. Ik deel niet heel zijn analyse. Maar ik vind het ontzettend knap dat hij zich verzette tegen de nazi's. Ik bewonder zijn engagement voor grondrechten en zijn oproep om zich te engageren en organiseren tegen de oligarchie van de banken en de financiële lobby.»

In Portugal, Griekenland en Spanje komen miljoenen mensen op

straat. Toch lijkt niemand te luisteren. Loont verzet wel?

Mertens: «Jawel. Het is zoals Bertold Brecht zei: “Wie zich verzet, kan verliezen; wie zich niet verzet, heeft al verloren.” Verzet doorbreekt de consensus van de normaliteit. Het feit dat men in Griekenland nu al drie jaar aan het betogen is, roept een sfeer van weerstand op. De leraar die zes maanden niet is uitbetaald, voelt zich daardoor niet alleen.»

«Bovendien hoop ik dat het protest een locomotief kan zijn voor de rest van Europa. Alleen op Grieks niveau is het moeilijk om zaken te veranderen. Terwijl het Rode Kruis de Griekse situatie een humanitaire crisis noemt. Het protest blijft absoluut nodig. Als je de mensen niet aanzet zich samen te bewegen, gaat iedereen door onvrede thuis verbitterd zijn. En verbitterdheid is de beste voedingsbodem voor extreemrechts.»

Op die verbitterdheid speelt de linkse Beppe Grillo in Italië in. Is hij een atypische populist?

Mertens: «Hij is een klassiek populist. Hij surft op de onvrede en stampet tegen alles wat beweegt. Zonder een ideologie of ruggraat te hebben. Als politicus ga je tegen spontane tendensen van mensen in, omdat je een programma en een visie hebt. Dat doen populistten niet.»

De Gentse professor Paul Verhaeghe meent dat het neoliberalisme verwantschap vertoont met het sociaaldarwinisme en leidt tot totalitarisme. Kunt u zich daarin vinden?

Mertens: «De grootste overwinning van het neoliberalisme is de creatie van een religieus geloof in de markt als oplossing voor alles. 99 procent van de politici gaat daarin mee en gelooft dat belang-

“Verzet doorbreekt de consensus van de normaliteit”

rijke sectoren zoals de banken marktgericht moeten werken. Er ontbreekt een debat dat dat tegensprekt.»

«Daarom ben ik blij dat professoren zoals Paul Verhaeghe het verband aantonen tussen wat er fundamenteel gebeurt in de maatschappij en de morele toestand van de samenleving. Een stabiele job geeft zekerheid in het leven. Op onze hyperflexibele arbeidsmarkt missen veel mensen die zekerheid. Zo krijg je morele en psychische problemen.»

Internationaal

INHULDIGING VAN HET LEYMAH GBOWEE SCHOLARSHIP FUND IN LEUVEN

Investeren in onderwijs voor Afrikaanse vrouwen

Nobelprijswinnares voor de Vrede Leymah Gbowee lanceerde in Leuven haar onderwijsfonds voor Afrikaanse vrouwen met een gedreven speech. Ze vertelde waarom vrouwen wereldwijd een volwaardige plaats in de maatschappij verdienen. Toegang tot degelijk onderwijs is daar een belangrijk aspect van.

EVA SCHALBROECK

Rector Mark Waer vatte de elektrische spanning in de Promotiezaal goed samen: "Het gebeurt niet elk jaar dat we een Nobelprijswinnares te gast krijgen." Gbowee begon haar carrière als vredesactiviste tijdens de verwoestende burgeroorlog in Liberia. Samen met haar vrouwenbeweging speelde ze een cruciale rol in het beëindigen van het conflict dat Liberia in puin achterliet. "De grootste uitdaging komt pas achteraf," stelt Gbowee, "Namelijk de duurzame heropbouw van de samenleving."

Opvallend is dat Gbowees vredesbeweging vooral op vrouwen steunt. "Vrouwen zijn essentieel in het vredesproces. Tijdens een conflict trotseren zij de storm, omdat de meeste mannen aan het vechten zijn of gewoon te bang zijn om uit hun huis te komen. Tijdens het vredesproces zijn het de vrouwen *who put their bodies in the front*. Bij de officiële vrede daarentegen worden vrouwen niet gehoord, hoewel ze een meer gebalanceerd idee van vrede brengen. Mannen spreken over de macht, vrouwen over de heropbouw van de maatschappij."

Onderwijsfonds

Waarom vallen vrouwen uit de boot? Kwaliteitsvol onderwijs voor vrouwen is volgens Gbowee de ontbrekende schakel. Om die reden heeft ze het Leymah Gbowee Scholarship Fund for Leadership for African Women in het leven geroepen. Zo wil ze vrouwen de kans geven om na hun bacheloropleiding een

masterdiploma aan de KU Leuven te halen. Haar redenering is simpel maar krachtig: "If you empower a girl, you empower a whole community". Gewapend met een diploma, moeten vrouwen er niet voor terug deinzen om ook leidinggevende functies te bekleden.

Internationale samenwerking

Achter haar enthousiasme en flair schuilen confronterende ervaringen. Prostitutie, tienerzwangerschappen en seksueel misbruik op school zijn alledaags in Liberia, waardoor meisjes zelden hun school afmaken. "In sommige jaren haalt niet één meisje een diploma secundair onderwijs in een bepaalde regio." Andere initiatieven werden al gelanceerd in de Verenigde Staten en Gbowee hoopt dat de inauguratie in Leuven het begin van een Europees succes is.

"Er moet veel meer internationale samenwerking zijn, naast de huidige bilaterale relaties," zegt Gbowee. "Ik denk bijvoorbeeld aan

"If you empower a girl, you empower a whole community"

LEYMAH GBOWEE

de overdracht van kennis tussen Zuid en West en omgekeerd. Dat moet meer gebeuren, want het biedt een nieuw perspectief op Afrika en anderen appreciëren hun bevoorrechte positie meer." Op de vraag uit het publiek over hoe de positie van vrouwen in de maatschappij te verbeteren antwoordde Gbowee met overgave "Now don't you get me started!". In een volgende fase wil ze een uitwisselingsprogramma in Afrika opstarten.

Gbowee ziet de toekomst hoopvol tegemoet. "Onderwijs heeft de vooruitzichten van vrouwen in Afrika veranderd. Doordat vrouwen onderwijs krijgen veranderen de machtsdynamieken. Zelfs als vrouwen nog niet vijftig procent van de machtsposities bekleden, oefenen ze toch een zekere invloed uit. Vrouwen doen dingen die ze vroeger niet zouden durven. Vrouwelijk leiderschap is iets dat aan het gebeuren is. *We must walk alongside men.*"

Het fonds is een stap in de richting naar een maatschappij waarin zowel vrouwen als mannen een betekenisvolle rol kunnen spelen. "Ik

wil vrouwen zelfvertrouwen geven. Ik wil hen laten geloven dat ze meer dan alleen hun lichaam zijn en dat ze voor geen enkele man moeten buigen."

BIO

Leymah Gbowee

- Geboren op 1 februari 1972 in Monrovia (Liberia)
- Start haar carrière als vredesactiviste bij het Trauma Healing and Reconciliation Program in 1998
- Wordt in 2002 erkend als de leider en vertegenwoordiger van de Women of Liberia Mass Action
- Studeert peace-building and conflict resolution aan het Eastern Mennonite University in de VS
- Ontvangt samen met Ellen Johnson Sirleaf and Tawakkul Karman in 2011 de Nobelprijs voor de Vrede

Links in Debat over Europa

Hoe sociaal is Europa? Dat is de vraag die vorige week werd gesteld op het ACV-Jongeren debat. Enkele linkse partijen gaven hun visie over de toekomst van de Europese Unie.

KORNEEL DE SCHAMP

De ACV-jongeren, in samenwerking met Politika, organiseerden woensdag een debat rond de EU en de financiële crisis. Rond de vraag "Hoe Sociaal is Europa" traden Luc Cortebec (Voormalig voorzitter van ACW en nu actief in de Internationale Arbeiders Organisatie), Peter Mertens (PVDA), Ivo Belet (CD&V) en Said El-Khadraoui (sp.a) in debat. VRT-journalist Rob Heirbaut modereerde.

Veel debat was er niet. Meestal somden de panelleden gewoon hun standpunten op, waarbij reageren moeilijk was door een gebrek aan microfoons. Een overwegend links gekleurd panel beperkte ook de debatomogelijkheden.

Na een inleiding door professor Ides Nicaise, die poneerde dat de Europese focus op de vrije markt en een kenniseconomie de EU net minder sociaal heeft gemaakt, bogen de panelleden zich over de eerste vraag: waar liggen volgens hen de oorzaken van de eurocrisis? Weinig verrassingen hier, want iedereen vond dat de euro onvoldoende uitgewerkt was.

Mertens ziet de eurocrisis en de wereldwijde financiële crisis als "twee verstrengel-

de sumoworstelaars, waarbij men niet meer goed ziet welk vlees van wie is".

Relance

Over de oplossingen voor de eurocrisis tekenden zich snel twee kampen af. De Europarlementsleden Belet en Khadraoui namen een gematigd standpunt in, waarbij ze de Europese besparingspolitiek niet verketterden. Ivo Belet: "De politiek heeft gefaald, maar tegelijk ook niet: er zijn lessen getrokken. Je voelt de lente, men denkt niet alleen meer aan besparingen".

Mertens en Cortebec stonden nogal kritisch tegen de relancemaatregelen van de EU. Cortebec bracht interessante punten aan vanuit zijn werk voor de Internationale Arbeiders Organisatie, waarbij hij wees op het afkalven van het sociale stelsel in de landen die het zwaarst geraakt zijn door de crisis. Mertens kroop in de rol van advocaat van de duivel en hekelde het Duitse model als ideale voorbeeld. Europa zit volgens hem in een "humanitaire catastrofe" waarbij de grondrechten van mensen zwaar worden aangetast. Hij wees resoluut op de banken en politiek als oorzaak van de crisis: "Een

duivenkot in het zwart heeft de crisis niet veroorzaakt." Hij vond dat de gewone man niet moet opdraaien voor de toxische deregulering – wat op hevig applaus kon rekenen van een deel van het aanwezige publiek.

In het laatste deel van het debat werd het democratisch deficit in de EU aangekaart. Vooral Belet en Mertens namen het voortouw, waarbij Belet het democratisch deficit "dikke quatsch" noemde. Hij vindt de Euro-

"Europa zit in een humanitaire crisis"

PVDA-VOORZITTER PETER MERTENS

pese besluitvorming perfect gelegitimeerd door het Europees Parlement en de nationale regeringen. Mertens nam dan weer het tegenovergestelde standpunt in, waarbij volgens hem geïnstalleerde technocraten aandringen op besparingen "ter meerdere eer en glorie van Deutsche Bank (*hij bedoelt wellicht de Bundesbank, red.*)".

Bereid je voor op Erasmus met je Exchange Pal

De Leuvense studentenraad LOKO en het International Office van de KU Leuven zijn gestart met Exchange Pal. Dat is een project dat studenten die volgend jaar op Erasmus gaan in contact brengt met buitenlandse studenten die dit jaar in Leuven verblijven en die studeren aan de universiteit naar waar de Vlaamse student volgend jaar gaat. "Als we geen mensen van dezelfde universiteit vinden, dan zoeken we iemand uit de Erasmusstad waar de Vlaamse student naartoe gaat, of desnoods uit hetzelfde land," vertelt Evelyne Van Hecke, de stafmedewerker van LOKO Internationaal.

"Het is de bedoeling dat de Vlaamse student met zijn of haar vragen over Erasmus terecht kan bij zijn *exchange pal*," aldus Van Hecke. "Bovendien zal de Vlaamse student volgend jaar al iemand kennen aan zijn of haar uitwisselingsuniversiteit."

Studenten kunnen zich tot 31 maart inschrijven via de site van LOKO of van de KU Leuven. "Voorlopig hebben nog niet veel Vlaamse studenten zich ingeschreven," vertelt Van Hecke. "Maar dat komt wellicht doordat veel studenten nog niet weten naar waar ze op Erasmus mogen gaan." (je)

Cultuur

DE PARTITUREN OVERSTIJGEN OP HET MUSICOLOGICA CONCERT

“We zijn meer dan theoretici”

Woensdag schuiven de musicologiestudenten hun boeken aan de kant en nemen ze zelf hun instrumenten in de hand. Met een aanstekelijk enthousiasme hopen ze mensen verder te laten kijken dan het suffe imago van klassieke muziek. Dat ze en route de parcours hun eigen talenten kunnen tonen, is mooi meegenomen.

SAM RIJNDERS

Voor de dertiende keer beklimmen de musicologen zelf de bühne. “Noem het een deftige vorm van *free podium*,” lacht organisatrice Melissa Portaels van de kring Musicologica. Een instrument beheersen is geen vereiste voor de opleiding musicologie. Desalniettemin kunnen de meeste studenten een aardig stukje musiceren, aldus Melissa. “Door de studies en tijdsgebrek kunnen we minder oefenen, maar toch zijn de meesten van ons getalenteerde muzikanten. Dit concert is een mooie gelegenheid om dat te tonen. Wij zijn meer dan theoretici en gaan verder dan het bestuderen van partituren.”

Julie Leroy is één van die musicerende theoretici. “Ik speel sinds mijn negende viool, maar tijdens het concert contrabas. Die heb ik pas op mijn vijftiende ontdekt, en lag mij meteen veel meer dan de viool. Daarom ben ik geen professionele muziekopleiding gaan doen maar musicologie. De contrabas beheerste ik nog niet goed genoeg, en de viool is niet mijn passie.” Julie noemt het concert een mooie gelegenheid om op te treden, al speelt ze ook bij het Universitair Symfonisch Orkest, een jeugdorkest en een strijkorkest.

Maar liefst veertig studenten werken mee aan het concert, bijna de helft van alle aspirant-musicologen. Twee professoren, David Burns en Jan Christiaens, zullen zich wagen aan een vierhandig pianostuk.

Wie denkt dat klassieke muziek louter om Bach, Beethoven en Mozart draait, komt bedrogen uit. “We brengen werken van Stravinsky en Debussy tot koorwerken uit de barokperiode en Palestrina. Al zijn er

ook grote namen, zoals Chopin,” legt Melissa uit.

Huisbereide compositie

Niet alle musicologen spelen of organiseren. Twee onder hen componeerden zelf een stuk, de blikvangers van het concert volgens Melissa. “Een volledig stuk geschreven door studenten en uitgevoerd door hun medestudenten, dat is toch erg bewonderenswaardig. Vorig jaar sloten we af met een cover van *Florence and The Machine*. Dit jaar met een stuk van Asley Van Cauter, één van onze eigen componisten. Dat is niet meteen popmuziek maar wel toegankelijk.”

Tweedejaarsstudent Asley spreekt vol overgave over zijn *March of Hope for the Hopelessly Romantic*. “In mijn compositie wil ik een epos vertellen. Mijn mars is een strijdlied voor de gevallen mens. Zelf ben ik iemand die moeilijk verliefd word, dus wou ik vertellen over iemand die constant verliefd wordt en zich daar bewust van is. Een berekend masochisme, want zijn verliefdheden lopen telkens faliekant af.”

Voor leken lijkt componeren sisyphusarbeid, maar Asley draait er zijn hand niet voor om. “Sinds mijn zesde speel ik piano.

Mijn mars is een strijdlied voor de gevallen mens

Ik heb nooit leren componeren, een *self-taught composer* als het ware. Daar was heel wat zelfzekerheid voor nodig. Nog steeds ken ik niet de structuur van elk instrument, daarom is het leuk om met an-

dere muzikanten samenwerken. De kunst is nu om niet in herhaling te vallen. Na verloop van tijd ken je immers de trucjes om het publiek te ontroeren.”

Het concert wordt gesteund door de Faculteit Letteren en de Commissie Cultuur. “Vanaf dit jaar hebben we ook twee sponsors,” vertelt Melissa. “The Early Music Shop en Crescendo, twee muziekwinkels uit het Leuvense. Zij hadden nog nooit van ons concert gehoord, maar reageerden erg enthousiast.”

Enthousiaste organisatoren, muzikanten, componisten en muziekwinkels. Nu nog een enthousiast publiek vinden. Melissa hoopt alvast mensen te bereiken die geen enkele affiniteit hebben met het genre. “Het is misschien een moeilijke opdracht, maar ook een mooie droom om hen te laten kennismaken met klassieke muziek. Hopelijk staan ze daarvoor open.”

Het Musicologicaconcert vindt plaats op woensdag 13 maart in aula Pieter De Somer. Tickets in voorverkoop kosten vijf euro voor studenten en zeven euro voor niet-studenten. Reserveren kan via musicologicaconcert@gmail.com.

Karolien Favoreel

Theaterseizoenen voor geopend verklaard

Met de openingsavond achter de rug, kan het InterFacultair Theaterfestival (IFTf) nu echt van start gaan. Tien theatergroepen uit verschillende faculteiten breken de komende twee maanden hun beste beentje. Donderdag mochten ze al laten zien wat het publiek te wachten staat.

NILS DE NEUBOURG

Donderdagavond werd met de officiële opening in de universiteitshallen het startschot gegeven voor het IFTf. Het theaterfestival is stilaan een gevestigde waarde binnen het culturele aanbod van de KU Leuven. Dat gaf ook Mart Buekers, de voorzitter van de commissie cultuur van de KU Leuven, aan in zijn hoogst eigenzinnige toespraak. Door het brengen van een *teaser* kregen de tien deelnemende kringen de kans een voorproefje van hun theaterstuk te geven aan jury en publiek.

Helaas staan de universiteitshallen naast hun grandeur ook bekend voor een erbarmelijke akoestiek. Omwille van die praktische beperking, verdwenen dan ook enkele *teasers* in het niets. Spijtig, want we hadden graag geweten wat de acteurs van AKM (Archeologie, Kunstwetenschappen en Musicologie), Chemika of VRG ons te

vertellen hadden. Al was het maar om de statische *teaser* van laatstgenoemde toneelkring niet zo eindeloos lang te doen lijken. Dit akoestische euvel kon evenwel overwonnen worden door rustig en duidelijk te articuleren. Katechetika slaagde er zelfs in hun West-Vlaamse beenhouwers-

“Gebrek aan kwaliteit van sommige stukken betreurenswaardig”

scène tot aan de laatste rij verstaanbaar over te brengen. Voor dat gebrek aan verstaanbaarheid bij sommige *teasers* kunnen we de acteurs nog pardonneren. Het blijft namelijk behelpen op zo’n locatie. Betreurenswaardiger was de kwaliteit,

of beter het gebrek eraan, van sommige stukken. Ook dit jaar bleken enkele groepen met hun teksten, inleving en verkleedpartijtjes amper het niveau van het betere schooltoneel te overstijgen.

Hoewel de *teasers* van zeer uiteenlopende kwaliteit waren, valt er nog maar weinig te zeggen over het eigenlijke theaterstuk dat de kringen zullen brengen. Per slot van rekening is het maken en opvoeren van die *teaser* meer een noodzakelijk kwaad. Zo moest Historia slechts een halve week voor de aanvang van hun

eigen voorstellingenreeks nog tijd vrijmaken voor deze avond.

Gelijke wapens

Bewonderenswaardig is wel dat, in tegenstelling tot voorgaande jaren, alle

trailers nu minstens voor een gedeelte live gebracht werden. Hoewel sommige filmpjes in het verleden van een zeer hoog niveau waren, geven gespeelde trailers toch een beter beeld van wat men op de bühne kan verwachten. Het maakt ook dat de strijd om de prijs voor beste *teaser* met gelijke wapens beslecht wordt.

De officiële opening was dan ook meer dan een avond vol theater, gelijkgestemde theaterzielen en ook drank, zoals ingewijden weten. De avond opent tevens de jacht op de IFTf-prijzen. Die prijzen zullen dit jaar door een vijfköppige jury uitgereikt worden. Twee professionele juryleden alsook drie studenten zullen van elke theaterstuk proeven en het beoordelen. Voor jurylid Wies De Vuyst is het duidelijk waar hij op zal letten: “ik wil een aanstekelijk verhaal verteld krijgen door enthousiaste spelers die mij in de sfeer van hun stuk onderdompelen. Komedie of tragedie, klassiek of experimenteel. Het genre maakt mij niet uit, als het mij maar raakt.” Dat die verscheidenheid er zal zijn, is zeer duidelijk na deze avond.

Cultuur

AFRIKA FILMFESTIVAL

Multiculti op uw doek

Van 15 tot 30 maart vindt in en rond Leuven het Afrika Filmfestival plaats. Dit hyperculturele filmfestijn is reeds aan zijn achttiende editie toe en scharrelde doorheen de jaren een berg aan internationaal prestige bij elkaar. Reden genoeg voor een verhelderende babbel met voorzitter-bezieler Guido Convents.

CEDRIC HAUBEN

“Een meeting op café, dat past bij onze vaste aanpak,” begint Convents. “Wij hebben geen eigen kantoren, waardoor we bijzonder mobiel zijn en onze ecologische voetafdruk praktisch nihil is.” Dat mag verbazen, voor een organisatie die in Leuven alleen al bestaat uit een twintigtal losse dan wel vaste medewerkers.

“Verder hebben wij ook nog overal medewerkers in andere Belgische steden, zoals bijvoorbeeld Louvain-la-Neuve. Geregeld wordt ons verzocht ergens het Afrikaanse luik van een festival in te kleden, ook internationaal. Elk Europees land heeft wel een jaarlijks evenement rond Afrikaanse film, maar nergens is dat zo groot als hier in Leuven. Vorig jaar verzorgden wij ter

lijk omdat we voelden dat er in België een absoluut tekort aan begrip voor en kennis van de Afrikaanse cultuur is. Sindsdien proberen wij mensen van alle culturen samen te brengen en te sensibiliseren door ons jaarlijkse Festival.

Tijdens de koloniale periode is er moedwillig een fout beeld gecreëerd van onze Afrikaanse medemens. Men is er toen in geslaagd een gedehumaniseerd imago te schetsen waardoor zij vaak nog steeds een stigma dragen. Vele gekleurde mensen leven hier vandaag nog in een apartheid, die

we door film kunnen doorbreken. We geven zo een gezicht aan mensen zonder gezicht.”

En het harde werk werpt haar vruchten af. “Elk jaar opnieuw zien we dat bezoekers nadien meer open staan voor de gediversifieerde gemeenschap waarin we leven. AFF streeft er dan ook actief naar om zo veel mogelijk grenzen te doen vervagen.”

Fair trade, duurzaam en structureel blijken de kernwoorden van dit succesverhaal. “We gaan altijd voor een win-winsituatie. Niet alleen proberen we voor de gemeenschap een ruim en waarheidsgetrouw beeld te schetsen over Afrika. We zorgen er voor dat de films hier gedurende lange tijd beschikbaar zijn voor de geïnteresseerden, maar zien er ook op toe dat er voldoende geld terugvloeit naar de producenten om de industrie daar aan te wakkeren en mee te ontwikkelen.”

Editie 2013

Alle grote Afrikaanse filmcineasten zijn al in Leuven geweest en ook dit jaar komen er weer enkele kleppers opdraven. Saul Williams en Madaraka Nyerere zijn eregasten van deze

editie. Nochtans heeft Convents een bemerking. “Onder de 10.000 bezoekers vinden we elk jaar opnieuw veel te weinig studenten terug. Zeker in Leuven moet er werk van gemaakt worden om meer jongeren aan te spreken en hen er op te wijzen dat er een veel ruimer aanbod is dan enkel de commerciële, mainstream Amerikaanse films.”

“Een prent die erg veel jongeren zal aanspreken is The education of Auma Obama. Dat is een documentaire die gaat over de opleiding van Barack Obama's halfzus, waarin veel beelden uit hun gezamenlijke jeugd terugkomen. Een erg leerrijk verhaal en een must-see voor de Leuvense student.”

AFF gaat donderdag 14 maart van start met een modeshow. Verder selecteerden wij enkele toptips die u zeker niet mag missen: ZA 16/3 (Museum M) & ZO 17/3 (Cinema ZED): **The education of Auma Obama** DO 21/3 (Kinopolis): **Les chevaux de Dieu** VR 22/3 (Kinopolis): **Black soul/Ame noir rebelle**
Alle info: www.afrikafilmfestival.be

“AFF geeft een gezicht aan medemensen zonder gezicht”

plaatsse Afrikaanse Filmfestivals in onder meer Leipzig en Calcutta.”

Dehumanisering tegenaan

Als historicus en antropoloog lijkt het geen eenvoudige stap om zich te smijten in de internationale filmindustrie. “Toch wel,” zegt Convents, die als eerste Belg ooit doctorerde over filmgeschiedenis. “Omdat geschiedenis verhalen vertelt en er geen medium is dat meer mensen kan aanspreken of sensibiliseren dan film. Toen we in 1996 begonnen met het promoten van Afrikaanse films was dat hoofdzake-

Andrew Snowball

Amateurama zet verenigingen in de kijker

Vorige week werd in de Stadsschouwburg het nieuwe amateurkunstenfestival Amateurama voorgesteld aan de pers. Het festival dat eind april voor de eerste keer plaatsvindt, biedt de Leuvense verenigingen een kans om de amateurkunsten in de kijker te zetten.

PIETER HIELE

Van 25 april tot 28 april organiseert de stad Leuven voor het eerst Amateurama, het cultuurfestival dat “de culturele hoogdagen van de Leuvense amateurkunsten” moet worden. Meer dan dertig gemotiveerde verenigingen geven dan het beste van zichzelf.

“Vorig jaar vierden we tien jaar Kulturama,” vertelt de schepen van Cultuur Denise Vandevort (sp.a). Kulturama, dat vorig jaar haar laatste editie kende, wordt daarom opgevolgd door drie nieuwe evenementen: het zeer geslaagde Artefact, dat voor het eerst onafhankelijk wordt georganiseerd, Leuven Jazz en Amateurama. “We hebben toen de belofte gemaakt dat we zouden inzetten op het verenigingsleven en de amateurkunsten via Amateurama.”

Niet denigrerend

“Er hangt dikwijls een negatieve connotatie rond het woord amateur,” alsnog Vandevort. “Maar het is niet de bedoeling dat het woord denigrerend klinkt. Het gaat om liefhebbers die niet professioneel bezig zijn, maar enkel in hun vrije tijd hun kunst beoe-

“De naam amateur moet een geuzennaam worden die we met trots kunnen dragen”

fenen. We willen die lokale amateurverenigingen in het licht zetten. Met het festival hoopten we op *cross-overs* tussen de verschillende verenigingen en hun domeinen, en we zien dat die inderdaad ontstaan zijn.”

“Amateurama is het hoogtepunt van de samenwerking tussen de stad en de lokale amateurkunsten,” zegt Oktaaf Duerinck, de voorzitter van de deelraad amateurkunsten. “De naam amateur moet een geuzennaam worden die we met trots kunnen dragen, zoals ook het woord flik dat geworden is. Amateurisme is in geen geval een antoniem van kwaliteit.”

Succes

“Het festival vindt plaats op verschillende plaatsen in Leuven en deelgemeen-

ten,” zegt Steven Dusoleil, de directeur cultuur van de stad Leuven. “Met 20 activiteiten, 31 verenigingen en 45 toonmomenten kunnen we nu al spreken van een succes.”

De sopraan Noémie Schellens, de stadsambassadeur van dit jaar, is meter van het festival. “Als stadssopraan van Leuven vond ik het meterschap over dit evenement vanzelfsprekend,” zegt ze. “Kruisbestuiving tussen amateurs en professionelen kan heel lonend zijn. Uit ervaring kan ik zeggen dat die samenwerking vaak fantastisch is.” Wat het meterschap concreet inhoudt? “In de eerste plaats wil ik er met hart en ziel achter staan. Zelf ben ik betrokken bij twee projecten waar ik gevraagd ben als sopraan.”

En verder?

Amateurama is geen eenzame poging van de stad Leuven om de verenigingen een hart onder de riem te steken. “Wij maken al jaren werk van een actief verenigingsbeleid,” zegt Vandevort. “We organiseren vaker projecten met de stad. De stadsambassadeurs zijn bijvoorbeeld altijd bezig geweest met samenwerking met amateurverenigingen binnen hun eigen gebied. We dragen de amateurs van Leuven een warm hart toe en zullen hun ook na Amateurama verder blijven steunen.”

Cultuur

DE STRIPBIB IN ARENBERG

Een (te) goed bewaard geheim

Vraag een willekeurige Leuvense student waar de stripbib van Leuven gelegen is en de kans is zeer klein dat hij of zij kan antwoorden. Robin De Croon houdt de stripbib elke maandagavond open in de kelder van blok 3 in studentenwijk Arenberg.

SIMON SCHREURS

Zonder precieze plaatsbeschrijving hadden we deze bib nooit ontdekt. Hoelang bestaat ze al en is ze überhaupt bekend onder de studenten?

Robin De Croon: «Ik zit al vijf jaar in deze blok op kot en ben altijd op de hoogte geweest van het bestaan van de bib. Maar het is ook pas sinds 18 februari door mij officieel heropend. Tot dan was het anderhalf jaar lang gesloten geweest en een beetje in de vergetelheid geraakt.»

Hoe werkt de stripbib?

De Croon: «Naast een waarborg van 10 euro die op het einde van het jaar wordt terugbetaald kun je voor amper 1 euro strips uitlenen. Voorlopig werk ik met formulieren die je moet invullen in plaats van een computersysteem. Misschien dat dat er ooit wel van komt, maar dat is toekomstmuziek. Alles is nog zo pril. Ik run de bib momenteel ook in mijn eentje. Ik kom gewoon elke maandagavond minstens een uurtje hier beneden zitten. Veel werk als bibliothecaris heb ik uiteraard niet, dus ik

kan hier evenzeer rustig wat aan mijn thesis werken. Als iemand op een ander tijdstip wil komen, mag die persoon mij altijd mailen om iets te regelen. Het is voor mij geen moeite om even af te zakken naar de kelder.»

Nieuwsgierig

Wat zette jou ertoe aan je te engageren om de bib een tweede leven te geven?

De Croon: «Puur uit nieuwsgierigheid ben ik op een dag naar De Waag (*het onthaal voor gesubsidieerde residenties in Heverlee, red.*) gestapt en heb ik de sleutel gevraagd, die ze me daar overigens graag overhandigden. Ik heb het dan grondig opgepoetst en wat gezellig gemaakt. Op de officiële heropening waar een vijftiental mensen aanwezig waren, werden mijn inspanningen alvast gewaardeerd.»

Iemand die dat met veel goesting en helemaal op eigen houtje doet, kan niet anders dan een hart voor strips hebben.

De Croon: «Ik ben zeker geen stripfreak, verre van zelfs, maar ik ben wel een liefhebber. In mijn jeugd heb ik behoorlijk wat

strips gelezen, vooral Asterix & Obelix dan, mijn favoriete reeks.»

Grote collectie

We zijn hier omringd door strips. Hoe bijzonder is de collectie?

De Croon: «Dat is een goede vraag. Alles samen zouden het er zo'n vijfduizend moeten zijn, verdeeld over tientallen reeksen. Vroeger was er een catalogus op schijf, maar die is jammer genoeg defect en een back-up is er niet. Je vindt hier sowieso alle bekende reeksen, maar er is nog zoveel meer. Ik schat dat zeker de helft zwart-witstrips zijn, maar ik heb er het raden naar hoe oud de oudste stukken zijn. Wel kan ik met zekerheid zeggen dat ik al exemplaren uit de jaren tachtig en negentig in mijn handen heb gehad, al vermoed ik dat er wel nog oudere exemplaren te vinden zijn. Er zitten ook opvallend veel erotische stripverhalen tussen, sommige zelfs ronduit pornografisch (*lacht*).»

Tot slot, waarom moeten mensen volgens jou de stripbib bezoeken?

De Croon: «Goh. Echte stripliefhebbers vinden hier misschien wel het albumnummer terug waar ze misschien al zo lang naar op zoek zijn. En in tegenstelling tot gewone bibs mag je hier wél eten en drinken. Stil zijn is hier bovendien geen must, integendeel zelfs.»

Je kan de stripbib bezoeken op maandag om 21u in de kelder van blok 3 in studentenwijk Arenberg. Je kan ook op andere momenten afspreken via citestripbib@gmail.com

“Er zijn opvallend veel erotische strips. Sommige zelfs ronduit pornografisch”

“Stil zijn is hier bovendien geen must, integendeel zelfs”

www.evolutiongaming.com

Evolution Gaming is een Online Gaming bedrijf met branches in Londen, Malta, Italië en Riga. Wij zijn 's werelds grootste Live Casino provider en hebben eigen op maat gemaakte erkende studio's, die ons in staat stellen om real-time 'virtuele' casinospelen uit te zenden naar de eindgebruiker, via de websites van onze klanten. In 2012 werd Evolution Gaming voor de derde keer verkozen tot 'Live Casino Supplier of the Year' in de EGR (eGaming Review) B2B Awards.

Evolution Latvia blijft steeds groeien en geregeld worden nieuwe speeltafels geopend. Wil jij ook deel worden van deze snelgroeiende onderneming, solliciteer dan nu voor de functie van croupier! Deze job vergt verplaatsing naar Riga (Letland).

Zin om in het buitenland te werken? Word CROUPIER en sluit je aan bij Evolution Gaming!

JOUW VERANTWOORDELIJKHEDEN:

- Leiding van en controle over het proces van de spelen in overeenstemming met de regels van onze Live Studios;
- De spelen bespreken en communiceren met de spelers in het Nederlands.

DE IDEALE KANDIDAAT:

- Is nauwkeurig en heeft verantwoordelijkheidszin;
- Is proactief, enthousiast en heeft zin voor initiatief;
- Heeft uitstekende kennis van het Nederlands + goede kennis van het Engels, kennis van het Frans is een voordeel;
- Is natuurlijk bereid om te verhuizen naar Riga (Letland).

Ervaring in de casinosector is niet vereist, maar wel een voordeel.

WIJ BIEDEN:

- Aantrekkelijk loon met prestatiegerichte bonussen;
- Open en multiculturele werkomgeving in het centrum van Riga;
- Ervaring en carrièremogelijkheden in een internationale omgeving;
- Shiftwerk - ochtend, namiddag of nachtshift;
- Vliegtuigticket betaald door Evolution Latvia;
- In-house gymlokaal;
- Accommodatiekost grotendeels vergoed (350 EUR) door Evolution Latvia.

Je kan voor deze job solliciteren door je CV op te sturen (in het Engels) per email: jhvorak@evolutiongaming.com. Gelieve een recente foto bij te sluiten. Telefonische/Skype job interviews worden gehouden in het Engels.

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Orloffgebraad met kampernoeliesaus en boontjes	€ 5.60
Rundsbrochette met choronsaus en broccoli	€ 5.20
Chili sin carne met boontjes en gebakken patatjes A1+A3	€ 4.60
Kalkoensteak met Provençalse saus A1+A3	€ 3.00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1+A2	€ 5.20
Koninginnenhapje A1+A3	€ 4.00
Spaghetti bolognese groot A2+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognese klein A2	€ 3.00
Spaghetti bolognese veggie groot A2+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognese veggie klein A2	€ 3.00
Steak met groenten en saus A2	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 5.20

dinsdag

Hutsepot	€ 4.60
Paprika gevuld met quorn en vegetarische saus	€ 4.60
Visfilet met mousselinesaus en wortelen	€ 5.60
Halve kip met saus en garnituur (A1, enkel avondmenu)	€ 5.60
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A2+A3	€ 4.00
Luikse pens met savooikool en ketjapsaus A2+A3	€ 3.00
Spaghetti bolognese groot A1+A3	€ 3.50
Steak met groenten en saus A1+A2	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 5.20

woensdag

Kip zoetzuur met basmatirijst	€ 4.60
Vegetarische loempia met currysous en wokgroenten	€ 4.00
Witloofgratin	€ 5.20
Hamburger met witte bonen in tomatensaus A1+A3	€ 3.00
Koninginnenhapje A1+A3	€ 4.00
Spaghetti bolognese groot A2+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognese klein A2	€ 3.00
Steak met groenten en saus A3	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 5.20

donderdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en puree	€ 5.60
Lamssteak met groentensalatouille in osso buccosaus	€ 5.60
Penne met spekjes en broccoli	€ 4.60
Pita met looksaus en slaatje	€ 4.60
Provençaals stoofpotje	€ 3.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 5.20
Kippenlapje met groenten en saus A2+A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spaghetti bolognese groot A3	€ 3.50

vrijdag

Boerenworst met schorseneren in room	€ 3.00
Burrito met tomatensaus en kampernoelies en groentenrijst	€ 5.60
Koninginnenhapje	€ 4.00
Tirolerschnitzel met tijmsaus en groentenromanesco	€ 5.20
Steak met groenten en saus A3	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 5.20

Filmticket voor slechts €7,2

waarmee je van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke voorstelling in Kinopolis kan gaan!

Te koop in alle Almarestaurants!

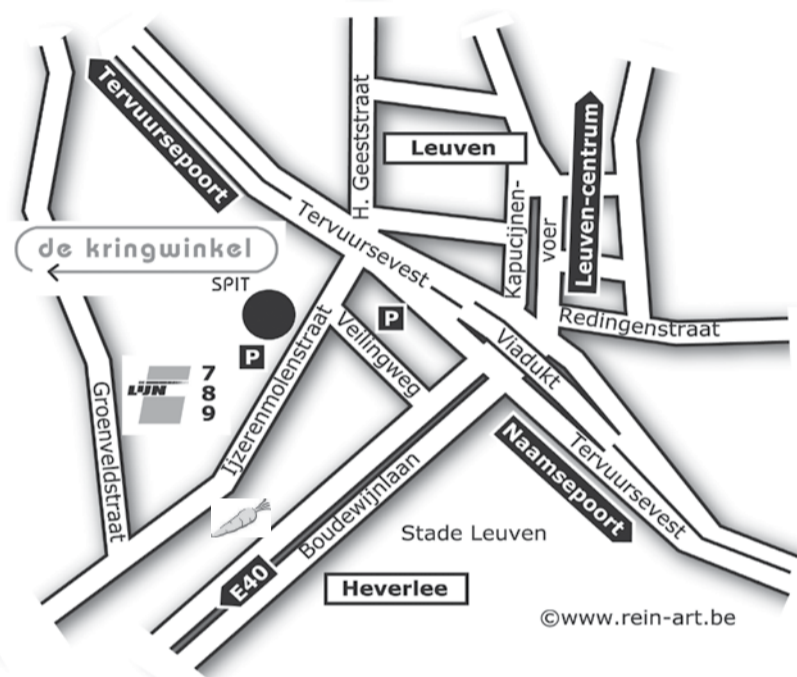
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopoliswebsite.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en allerhande snuisterijen!

Ijzermolenstraat 10-12, Heverlee**Open: ma-vr: 10-18u****zat: 10-17u****zondag gesloten****tel. 016/65.29.57 www.spit.be****De goedkoopste fuifzaal van Leuven!**

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

KULEUGEN

De satirische rubriek van Veto

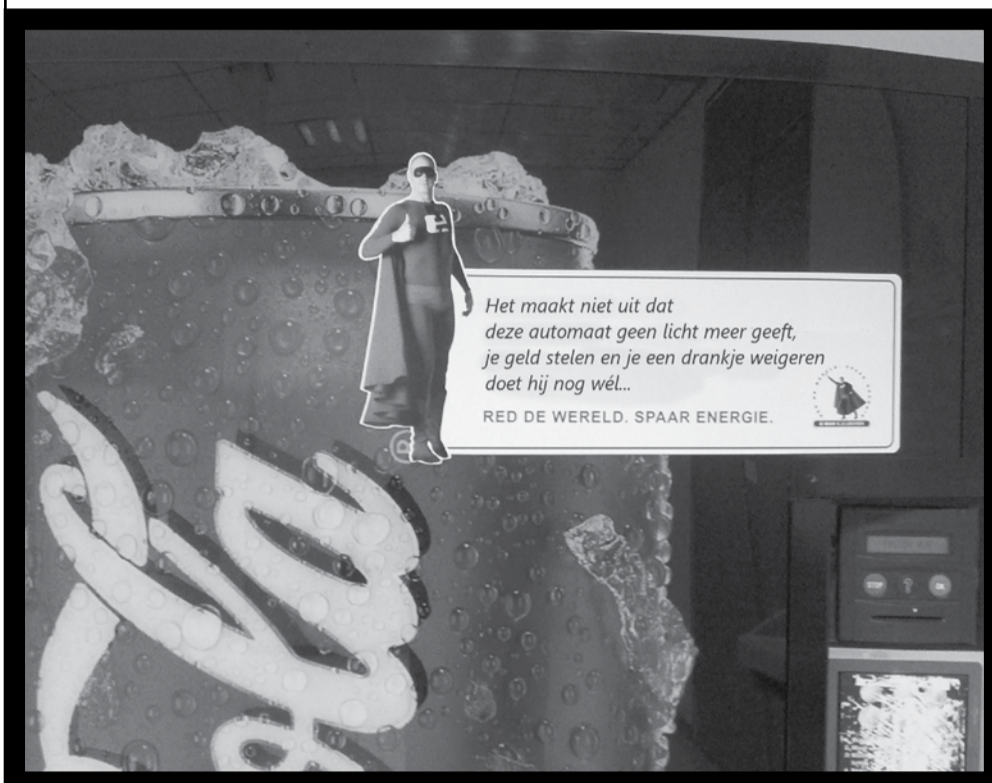
Onverwachte wending anti-NSV-betoging

Linkse ratten geven toe: "inderdaad beter zo"

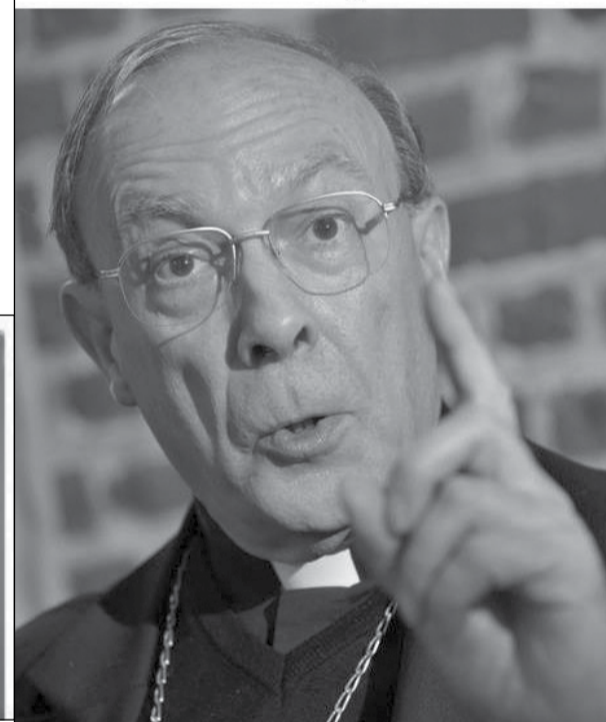
Op een gemiddelde werkdag komen onze handen indirect in aanraking met 15 penissen.

Het maakt niet uit dat deze automaat geen licht meer geeft, je geld stelen en je een drankje weigeren doet hij nog wél...

RED DE WERELD. SPAAR ENERGIE.

Aartsbisschop Leonard veroordeelt promiscue gedrag en 'levensstijl' AIDS-baby

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 24
Maandag 14 mei 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jelle "Trigo" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "Iejaar" Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Charlotte "Robbedoes" Veke-mans, Pieter "Kwabbernoot" Hiele, Wouter "Lambik" Goudeseune, Philip "Kapitein Haddock" Gallasz, Jens "Kabouter Wesley" Cardinaels, Sam "De Koningin van Onderland" Rijnders & Andrew "Kid Paddle" Snowball

Schrijvers:
Cédric "Jommeke" Hauben, Eva "Hobbes" Schalbroeck, Ruben "Assurancetourix" Van Lent, Nils "Idéfix" De Neubourg, Korneel "Filiberke"

De Schamp, Femke "Roze-mieke" Bertsché, Wennie "Annemieke" Waeijen, Simon "Dikke Springmuis" Schreurs, Olivier "Professor Gobelijn" Schueremans, Lise "Fanny" Debeuf, Frank "Sergeant Cornelius Chesterfield" Piet-ermaat, Wim "Enid Coleslaw" Dehaen & Wout "De Rode Ridder" De Cock

Fotografen:
Thomas "Suske" Thielens, Nick "Wiske" De Gregorio & Karlien "Jerommeke" Tanghe

Cartoonisten:
Karolien "De Kleine Robbe" Favoreel, Jeroen "Guust Flater" Baert, Christoph "Jos Het Debiele Ei" Meeussen &

Simon "Happy Killer Bunny" Englebert

Dtp:
Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Jelle Mampaey, Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

IT:
Joachim "Kiekeboe" Beckers & Stef "Dommel" Heylen

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Madame Pijp" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)

Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Over-schrijvingen op rekening-nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, stripfiguren) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

An Pierlé

“Ik word nooit vergeleken met mijn voorbeelden”

De voorbije jaren had An Pierlé, zangeres en frontvrouw van de groep An Pierlé & White Velvet het enorm druk. Daarmee bracht ze twee albums uit. Ze componeerde ook muziek voor de stad Gent en ze werd moeder. Met een nieuw album, *Strange Days*, keert ze terug naar waar het allemaal begon: solo achter een vleugelpiano.

WOUT DE COCK

U kiest ervoor om opnieuw alleen op pad te gaan. Heeft dat een speciale reden?

An Pierlé: «Het was eigenlijk al sinds *Mud Stories* (*Pierlé's debuutalbum, red.*) de bedoeling om nog een soloplaat te maken, maar het kwam er gewoon niet van. Ik heb de andere leden van White Velvet leren kennen in die periode. Wij hebben enorm veel samen gespeeld en dat ging heel goed. Na verloop van tijd kwamen er van die *never-ending tours*, waarna er weer gewerkt werd aan een nieuwe plaat. Zo ben je al snel tien jaar verder. Op een bepaald moment waren we met elf man op de baan. Als die zich allemaal vrij maken om met jou te spelen, dan ga ik ook niet zomaar beslissen om weer alleen te spelen.»

En nu heeft u toch tijd gevonden?

Pierlé: «Ik had er gewoon goesting in. Ik had al heel wat muziek geschreven die niet geschikt was voor de groep. Ik heb de tijd genomen om die rustig af te werken. Eigenlijk ben ik er al lang aan bezig. Er waren al een vijftigtal nummers klaar. Bovendien zijn er heel oude stukjes, maar ook heel recente. Ik wou kijken wat ik zelf kon, mocht ik het weer alleen doen. Bovendien had Koen (*Pierlé's vriend en gitarist bij White Velvet, red.*) veel producerswerk. Ik had de indruk dat nog een plaat met White Velvet ons niet verder had gebracht. Het is goed om eens iets anders te doen. Dat gaat over eens met andere mensen spelen, maar ook nieuwe dingen voelen en opnemen.»

Valt uw nieuwe werk te vergelijken met dat van uw eerste solo-carrière of heeft het jarenlang spelen in een groep toch grote invloed gehad?

Pierlé: «Dat is moeilijk te zeggen. Andere mensen kunnen daar beter over oordelen. De werkwijze is sowieso anders. Ik ben nooit gestopt met alleen aan de piano liedjes te schrijven, maar het is een feit dat componeren samen met iemand anders is. De grote zoektocht voor het nieuwe album was ook hoe ik mezelf kon vernieuwen. Ik had zoveel nummers en die mochten niet altijd hetzelfde klinken. Bij sommige nummers denk ik meteen aan een ritme of hoor ik al een bas of een drum. Bij

andere nummers is dat anders. Daar is het alleen piano die ik hoor, zelfs heel klassiek gebaseerd. Ik denk dat veel mensen zullen terugkeren uit nostalgische redenen, maar ik hoop natuurlijk dat ook nieuwe mensen mijn muziek ontdekken.»

Het nieuwe album heeft als naam *Strange Days* mee gekregen. Van waar komt die titel?

Pierlé: «*Strange days* verwijst naar de vreemde tijden waarin we vandaag leven. De titel is ontstaan uit de sfeer van voor 21 december en het mogelijke einde van de wereld. Stel u eens voor dat dat echt zou zijn. Ook het feit dat er overal oorlogen en grimmige volksopstanden voorkomen heeft meegespeeld.

«Wij leven in zulke rijkdom, terwijl in andere landen arme mensen producten moeten maken, die wij één keer bekijken en dan in de vuilbak gooien. Dat is toch allemaal zeer vreemd? Ook het milieu doet vreemde dingen en op straat zien we meer en meer armoede. Dat gecombineerd met het feit dat ik zelf moeder ben geworden, iets wat heel mijn leven overhoop heeft gehaald, heeft mijn manier van schrijven enorm beïnvloed. Het moederschap zorgt er voor dat de tijd die ik heb beperkt wordt. Een moeder kan het zich niet meer permitteren om een stuk in haar voeten te drinken en dan tot drie uur 's nachts schrijven aan haar muziek. Een goede moeder zijn en ook nog eens creatief blijven, dat is echt niet simpel.»

Is de thematiek van het album dan eerder negatief georiënteerd?

Pierlé: «Vreemde tijden kunnen ook boeiende tijden zijn. Het is niet omdat er een paar moeilijke onderwerpen worden aangesneden, dat dat niet gezond kan zijn. Het kan een uitdaging zijn. Ik denk dat dat dingen zijn die op een of andere manier leven bij mensen. Als je dat ziet en daar ook nog eens voor open staat, dan is het normaal dat je zulke thema's bespreekt. Hoe komt het dat ik zomaar twee nummers over oorlog heb, terwijl ik nooit oorlog heb beleefd. Als je dan die plaat van PJ Harvey hoort die alleen maar over oorlog gaat, dan denk je: fuck.»

Wie of wat beïnvloedt u bij het schrijven van uw muziek?

Pierlé: «Ik vergeet altijd wat ik op die vraag moet antwoorden. Er zijn

An Pierlé: “Ik had de indruk dat nog een plaat met White Velvet ons niet verder had gebracht. Het is goed om eens iets anders te doen.”

artiesten, zoals Mark Hollis, die heel mooie dingen doen. Ook Joanna Newsom heeft mij veel moed gegeven. Zij doet iets waarmee ook ik al lang mee bezig ben en ze toont aan dat er wel degelijk een publiek voor dat soort muziek is. Natuurlijk is het allemaal gemakkelijker voor iemand die uit Amerika komt, maar ik vind het toch hoopgevend. Voor de rest luister ik veel te weinig naar muziek. Ik word beïnvloed

door dingen die ik lees, zie en de mensen die ik ontmoet. Bij mij thuis is er altijd muziek te horen, omdat mijn vriend producer is. Maar als ik dan eens gebeten ben door iets, dan speel ik dat heel de tijd. Ik kan ook heel geïnspireerd geraken door documentaires over mensen. Ik vind bepaalde dingen wel goed, maar dat betekent niet dat ik die muziek zal bestuderen. Ik ben nooit echt fan-fan van iets geweest. Ik word

trouwens nooit vergeleken met mijn voorbeelden. Ik hoor heel graag mannelijke artiesten zoals Robert Wyatt, maar toch blijf ik altijd het meisje achter de piano.»

Op het nieuwe album staat ook een cover, *Such a Shame* van Talk Talk. Heeft dat u beïnvloed?

Pierlé: «Ja. Het nummer dat ik gecoverd heb is een zeer mooi nummer dat ik al ken sinds mijn twaalfde. Talk Talk maakt muziek die moet groeien. Dat begint als tiener met de bekende pophits, maar ook die latere platen zijn een enorme invloed geweest op andere groepen. Een groep als Elbow zou niet hetzelfde zijn zonder Talk Talk en ook de mannen van Radiohead kennen hun werk vanbuiten.»

Iemand omschreef uw muziek ooit als “muziek om te beluisteren met een koptelefoon, op de trein om rustig in slaap te vallen en weg te dromen”. Is dat het soort compliment dat u wilt horen over uw muziek?

Pierlé: «Dat is heel verschillend voor iedereen, dat heeft met de perceptie van mensen te maken. Een heel mooi compliment is wanneer mensen een persoonlijk verhaal komen vertellen dat ze echt zo hard geraakt zijn door de muziek. Zeker mijn nieuwe plaat, waarin ik probeer te verwoorden waar ik mee bezig ben, zit vol van emoties. Maar ook voor andere mensen kan dat zo zijn. Als dat andere mensen raakt dan is dat een groot compliment. Rustig op de trein wegdromen is de ideale situatie. Mijn nieuwe plaat is iets om echt de tijd voor te nemen. Als je dat doet, kun je er hele films in zien. Ik besef dat niet iedereen daar goesting in heeft, maar dat is wel de ideale situatie. In de auto of 's avonds laat.»

“Hoe komt het dat ik zomaar twee nummers over oorlog heb, terwijl ik nooit oorlog heb beleefd?”

“Een moeder kan het zich niet meer permitteren om een stuk in haar voeten te drinken en dan tot drie uur 's nachts schrijven aan haar muziek”